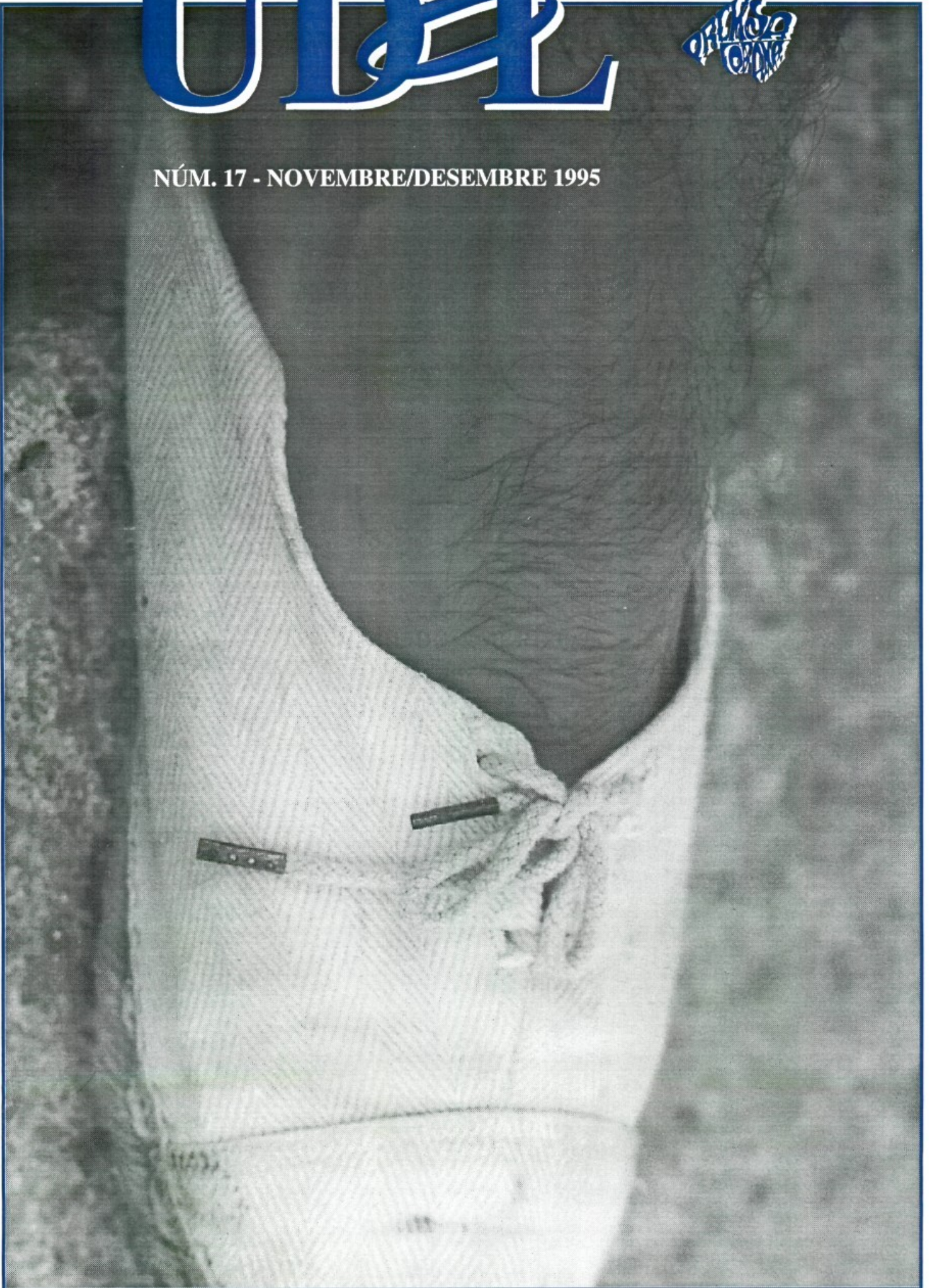

UDA

NÚM. 17 - NOVIEMBRE/DESEMBRE 1995

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

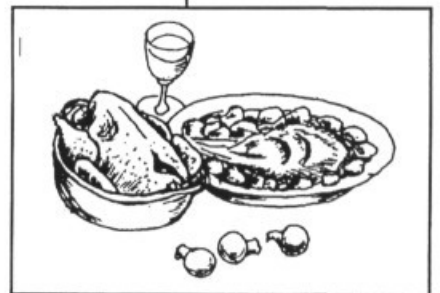
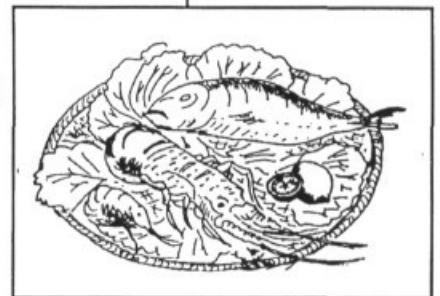
ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

El *bar - restaurant del Poliesportiu* el ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon Profit!

Carretera d'Inca a Artà n° 125
LLUBÍ - MALLORCA
TELF. 85 70 36

NÚM 17. Nov. - Des. 1995
Revista Bimestral de Llubí

Edita:

Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM-253-1993

Equip de Redacció:

Jaume Alomar Serra
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antonia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planés i Martorell

Portada:

Domingo Queglas Ferragut

Fotografia:

Udol

Publicitat:

Esperança Llompart i Vanrell
C/. Bernat Coll, 2
Telèfon: 52 25 27

Han col·laborat:

Joan Barceló i Cerdà
Miquel Cladera Ramis
Club d'Esplai "Es Turó"
Antoni Gelabert Perelló
Grup Espeleo
Miquel Llompart
Joan Rosselló i Vaquer
Antoni Sales i Roca

Assessorament lingüístic:

Antoni Contestí Vives

Correspondència:

Revista Udol
C/. Traginers, 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

Els articles publicats en aquesta revista sols expressen l'opinió dels seus autors

“Qui no vol pols que no vagi a s'era”

Ja és la segona vegada que parlem a una editorial del tema de les subvencions. És ja prou coneguda la polèmica que vàrem tenir fa uns dos anys amb l'Ajuntament (censura, manca de valors democràtics, etc.) però no és d'aquest problema que volem parlar perquè “festes passades, coques menjades”.

Enguany hi ha hagut reunions i més reunions, pressuposts i més pressuposts, discussions i més discussions per tal d'aconseguir que cada associació o entitat es conformi amb allò que creu convenient que li pertoca.

A aquestes reunions a més de parlar de subvencions se'ns va informar, per part de la Batlessa, que una de les seves intencions, i suposam que també del Regidor de Cultura, era crear una Coordinadora d'Entitats que agrupàs totes les associacions culturals, esportives i lúdiques de Llubí, per tal d'ajudar a preparar les diferents festes que organitza l'Ajuntament i també per parlar d'altres coses com pot ser el tema de les subvencions. El que no va dir en cap moment la Batlessa, ni el Regidor de Cultura, és que durant la legislatura passada existia una Comissió Assessora de Cultura que realitzava les mateixes funcions que la Coordinadora d'Entitats, i que a més va tenir un funcionament bastant positiu per no dir exemplar. Per tant la creació de la Coordinadora d'Entitats Culturals no és una cosa nova ni és una idea de la Batlessa ni del Regidor de Cultura, sinó que a la passada legislatura aquest grup ja existia. Ara bé, el que sí és nou i idea de la Batlessa i del Regidor de Cultura és el nom (una idea és una idea, manco és res).

De les diferents reunions entre l'Ajuntament i les entitats culturals se'n poden extreure principalment dues conclusions:

-una gran part de les entitats no saben el que és una subvenció. Segons el Diccionari de la Llengua Catalana, subvenció és una “ajuda econòmica” concedida a activitats o institucions determinades que, segons la procedència, poden ésser de caràcter públic (el nostre cas) o privat”. Per tant una entitat no pot intentar viure tan sols amb els doblers d'una subvenció, sinó que ha d'intentar tenir uns ingressos que li permetin més o manco sobreviure, és a dir, no pot dependre d'una subvenció. Això vol dir senzillament que les subvencions no serveixen ni per pagar actuacions ni per donar vida i/o mantenir en vida a una entitat sinó que tan sols li ajuda a tirar endavant.

-tant la Batlia com la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Llubí no tenen gens clar que el tema del pressupost i el tema de les subvencions és un tema totalment polític (pensau en la polseguera que va aixecar la no aprovació del pressupost de l'Estat per a l'exercici de 1996). Un pressupost o una subvenció té el mateix color que pugui tenir el grup de Govern, sigui d'un ajuntament, d'un parlament autonòmic o del Congrés de Diputats. Per què aquesta poca claredat d'idees d'aquest Ajuntament? Per diferents raons. La més important i més clara és el sistema que es vol utilitzar per repartir les subvencions a les entitats. Quin és aquest sistema? Si s'aprova per ple aquest sistema, l'Ajuntament destinarà un tant per cent del pressupost municipal a subvencions per a les associacions culturals, esportives i de temps lliure de Llubí i seran aquestes les que es repartiran els doblers. Què té de bo aquest sistema pel grup de Govern de l'Ajuntament? Senzillament que no tendran cap problema amb cap entitat encara que la subvenció atorgada sigui mínima ja que seran les entitats que es barallaran entre elles per repartir-se els doblers. Sense anar més enfora la solidaritat i les bones maneres no van predominar a la darrera reunió (18 de novembre) en què es va tractar el tema de les subvencions, però finalment després de bastants discussions es va arribar a un acord.

Malgrat sigui un sistema com un altre (més bo o més dolent, pensam que més dolent per allò que hem comentat anteriorment) tots sabem a qui li toca banyar-se en aquests casos i si no es volen banyar, ja ho sabeu, “qui no vol pols que no vagi a s'era”.

El fantasma de l'oli es passeja per Llubí

El Servei Territorial de Control Sanitari de la Conselleria de Sanitat va detectar l'existència d'una xarxa organitzada de venda d'oli il·legal, aquesta xarxa operava a la Comarca d'Inca i a Can Picafort. Les garrafes d'oli trobades estaven sense etiquetar i contenien una mescla d'oli d'oliva, girasol i de colza. Era venut a 300 pessetes el litre i la mescla encara que no és tòxica és de baixa qualitat, una estafa a les persones que el compraven com a oli d'oliva i un frau a hisenda.

A principis dels anys 80 es va detectar la venda d'oli adulterat amb productes tòxics, aquesta mescla va provocar moltes morts, així com malalties cròniques. La llei no permet la venda d'olis mesclats ni sense etiquetar. Les autoritats sanitàries aconsellen que sota cap concepte es compri oli sense etiquetar i que es denunciï als qui el venguin.

A la localitat de Caimari s'han trobat diversos locals en els que s'adulterava l'oli que després era venut com a oli d'oliva a baix preu. L'objectiu d'aquesta mescla era abaratir el preu final del producte. Fins ara s'han trobat garrafes a alguns bars i restaurants de Llubí, Can Picafort i sa Coma (Sant Llorenç). La distribució partia de la zona compresa entre Inca, Caimari i Selva.

Segons les declaracions de Bartomeu Seguí, Director General de Consum, fetes a "El Dia del Mundo" podria donar-se que alguns d'aquests defraudadors pensassin introduir petites quantitats d'oli desnaturalitzat a la mescla sense que passés res. Però es corre el risc que poc a poc anassin incrementant la porció i una altra vegada ens trobaríem amb un altre problema com el causat amb l'oli desnaturalitzat ara fa 15 anys. Les autoritats recomanen que si algun

Algunes garrafes adquirides per una veïna d'Inca a venedors a domicili (Font: El dia del Mundo)

consumidor vol estalviar en la compra d'oli, ell mateix es faci la mescla, sempre i quan s'utilitzi oli etiquetat i ben precintat, la mescla resultant sempre serà de menor qualitat i tindrà una caducitat més prematura. També es recomana que la gent que encara tenguí oli d'aquestes característiques o bé el tiri o l'entregui a les autoritats, perquè no es pot assegurar que tot l'oli provengui de les mateixes partides. La mateixa Conselleria de Sanitat no descarta que hi hagi més partides d'oli adulterat voltant per Mallorca sense que ells en tinguin constància.

S'ha sabut que el repartiment es realitzava amb una furgoneta i es comptava amb clients fixos. L'oferta de l'oli s'inicià fa més d'un any quan determinats

repartidors asseguraven als clients que podien obtenir el mateix oli sense etiquetar a un preu inferior.

Concretament s'han trobat garrafes a dos establiments públics de Llubí, el "Bar sa Plaça" i el "Bar sa Turada". Sanitat o Consum pensen obrir expedients amb importants sancions als establiments públics en els quals s'hi han trobat oli fraudulent.

Pareix mentida que després del que va passar amb l'oli de colza desnaturalitzat hi hagi gent que encara compri oli sense etiqueta ni precinte ni el registre sanitari. I que hi hagi persones que sense cap escrúpol es vegin autoritzades per jugar amb la salut i la vida dels seus clients, els mateixos que els donen el pa per a poder viure.

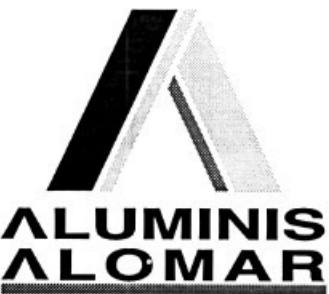

CLEAN MARKET
S.L.

- Productes químics
- Accesoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

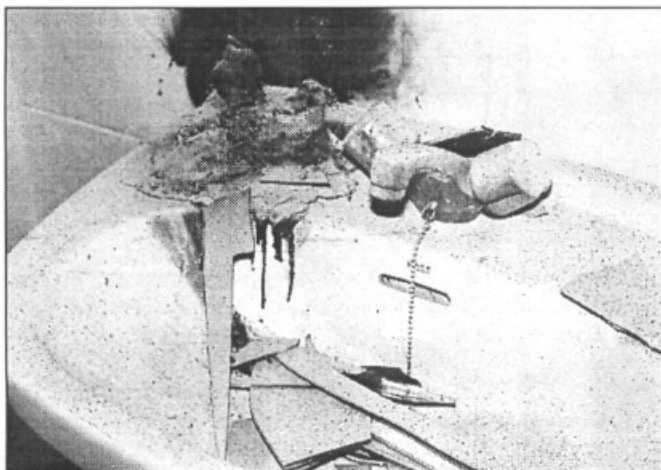
ALUMINIS ALOMAR

ALUMINIS
VIDRES

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

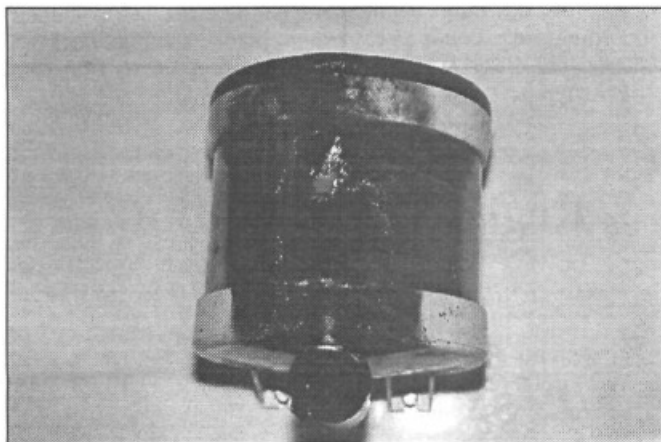
Calen foc dins el pub es Garbell

El foc va rompre el mirall

La tragèdia s'hagués pogut produir devers les 4 de la matinal del diumenge 12 de novembre. Un client del bar va advertir del fum que sortia per davall la cortina del magatzem, aquesta va ser la sort ja que en Benet, un dels dos socis, estava a punt de tancar l'establiment.

Els desaprensus o desaprensives varen prendre foc al depòsit del sabó del water de les dones, la calor d'aquest va fer que la pintura començàs a prendre i el mirall de devora també va rentar. Tot d'una que se'n varen adonar del perill pogueren sufocar el foc amb l'extintor del bar. Si no se n'haguessin adonat,

Intentau rentar-vos-hi les mans

cosa que va estar a punt de passar, i la proximitat de les caixes de plàstic que estan devora els excusats podrien haver produït unes grans pèrdues al negoci.

Al water dels homes es pot veure com s'ha intentat provocar un desastre com el que succeí, el depòsit del sabó està una mica cremat i no es pot utilitzar.

En Benet assegura que aquella nit tots els clients eren llubiners, així, quasi es descarta la possibilitat que fossin forans, però fa mal saber l'autor perquè mai es controla la gent que surt i entra. A Llubí tots ens coneixem i aquell dia no era un dels de sobreocupació.

Setmana anti-repressiva

"Ells no existeixen i nosaltres sí. Som un poble actiu".

"Tenim una desinformació general sobre els aspectes, coses... del País".

"... és un tren que ens passa i l'hem d'agafar. A tot arreu de la Nació hi ha gent que està agafant el tren".

"El PP de les Illes Balears es veu obligat a defensar el català".

"Des del carrer, a mi, m'han tret de la presó".

"La cosa és que hi hagi una terra prou llaurada perquè comencin a néixer..."

Durant la setmana del 13 al 17 de novembre. Núria Cadenas va fer una sèrie de conferències i xerrades sobre la seva estada per diverses presons de l'Estat Espanyol. L'objectiu d'aquest circuit per diversos pobles fou donar una informació sobre la realitat que no es pot trobar als mitjans de comunicació. El lema de la campanya va ser MOU-TE PER LA LLIBERTAT, i anava adreçada principalment als joves i estudiants però sense deixar de banda l'altra gent. Aquesta sèrie de xerrades estava organitzada per l'Ateneu 31 de desembre, el BEI i Maulets i volien donar a conèixer la repressió lingüística, ideològica, cultural i política que continua existint. Una de les pretensions era donar a conèixer al jovent les possibilitats que tenen cada un d'ells per moure's per defensar les causes que cada un consideri més justes, siguin ecològiques, solidàries, lingüístiques, etc.

El dilluns 13 de novembre al restaurant "Es Llop" es va fer una tertúlia-sopar amb la intervenció de Núria Cadenas davant una trentena de participants.

Després del sopar na Núria parlà una mica dels actes que es duen a terme per València i Catalunya, sobretot ara arran del judici per la mort de Guillem Agulló. La participació de la gent durant la xerrada va ser bastant considerable. Es tocaren bàsicament qüestions referides a política, de la possibilitat d'estructurar un model de societat més just, solidari i racional, també es va parlar de l'estada de Núria a la presó.

GRUPO
UNAGRAS

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

*Comunicat tramès per l'Associació de Premsa
Forana de Mallorca:*

En defensa de l'aigua de Sóller

Sense cap mena de dubte, la manca d'aigua és un dels problemes cabdals que ha comportat l'estat del benestar en què ens trobam, i molt més a l'illa de Mallorca, per causa del creixement de la indústria hotelera que és un gran consumidor d'aquest bé limitat. Des de l'administració s'intenten cercar fórmules destinades a la consecució de més cabdals que aportin volums superiors d'aigua a les grans zones urbanes i turístiques.

Una d'aquestes fórmules ha estat l'elaboració del Projecte d'Aprofitament dels Recursos Hidràulics de la Serra de Tramuntana, que planteja la utilització de l'aigua que tanmateix es perd a la font de Sa Costera (Escorca) i d'una part del cabal d'algunes fonts del terme de Sóller (s'Olla i na Lladronera)

Per als sollerics, la recollida d'aigua d'aquestes fonts a l'indret previst pel projecte -prop del naixement- podria suposar la fi de tot allò que precisament caracteritza la Vall: el conreu dels tarongers i les hortalisses, la verdor dels seus horts que és utilitzada com a atractiu turístic de Mallorca, l'economia basada en l'agricultura i en el turisme... en definitiva de l'ànima de la Vall. És cert que durant un temps de l'any aquestes fonts generen sobrants que es tiren al Torrent Major, però també és cert que aquesta aigua no arriba a la mar pel cau del torrent, sinó que al llarg del seu recorregut es va filtrant i nodreix una ampla xarxa de pous de la qual s'abasteix la major part de la població, bé a través de pous particulars o bé a través del pou municipal de l'Escorxadador que alimenta les canonades d'aigua potable.

A Sóller no ens sobra l'aigua. Precisament una complexa infraestructura de síquies aprofiten fins a la darrera gota del líquid repartint-la pels pagesos que la necessiten i que també la utilitzen amb el màxim respecte, anant ben en compte a no tudar-la. Tampoc l'aigua provinent de la Depuradora no es tira a la mar, sinó que és utilitzada per al conreu en una prova més que la Vall no està exempta de problemes de manca d'aigua.

La Plataforma per a la Defensa de l'Aigua de Sóller, constituïda arran del sorgiment d'un corrent d'oposició al projecte del Ministeri d'Obres Públiques sol·licita, d'acord amb els plantejaments exposats, que es deixi de banda la captació d'unes aigües que són de vital importància per a la subsistència de la Vall de Sóller com a tal, especialment tenint en compte que és una comarca en la qual no s'abusa de l'aigua ni se'n fa un ús irracional, al contrari que a altres indrets de l'illa, i que la verdor d'aquest lloc és bàsic per mantenir un atractiu turístic de primer ordre a l'Illa. La Plataforma també insisteix en la necessitat de minimitzar

l'impacte ambiental de l'altra part del projecte -l'aprofitament de l'aigua de la font de Sa Costera- perquè desdiiu completament amb l'estètica que des de la mateixa població es pretén instituir. Hem d'adonar-nos que els nostres recursos són escassos i que no ens podem permetre el luxe de continuar abusant del medi ambient en benefici del lucre econòmic.

Plataforma per a la Defensa de l'Aigua de Sóller.

Llubí a "Radio Voz"

El passat dimecres 22 de novembre Llubí, gràcies a un dels nostres membres de l'equip de redacció, en Xesc Perelló "Menut", fou el protagonista al 96.6 de la FM. Segons pareix cada dimecres "Radio Voz" dedica uns 20 minuts a parlar d'un poble de Mallorca. I per parlar del nostre poble es van posar en contacte amb la revista Udol.

L'entrevistador va fer tot un seguit de preguntes per donar a conèixer el poble i les seves característiques; durant el temps que durà l'entrevista es parlà, entre d'altres coses, de les associacions que existeixen al poble, de l'agricultura, de l'actual situació de l'Ajuntament, del greu problema dels asfaltats dels carrers i del problema estrella del nostre poble: l'aigua. També es parlà de la revista que teniu ara a les vostres mans: en Xesc parlà de la gran acollida que ha tengut al poble, del seu naixement, del darrer número publicat i dels continguts que tractam als corresponents números.

També lloà, l'entrevistat, la gran obra d'art feta amb la restauració de la Creu de Son Ramis, al Born, i del projecte, no sabem per quan, que hi ha per arreglar la Creu del Molí de son Rafal.

Llàstima que molts de llubiners, per no dir cap, no van tenir l'oportunitat d'escoltar el programa, però les simpàtiques secretàries del programa ens avisaren una hora abans i no vam arribar a temps d'avisar el saig. Una altra vegada serà!

Registre civil de Llubí

Llubí, 22 de novembre de 1995

Naixements

- Maria del Mar Planas Mariano, dia 23 d'octubre 1995
- Sebastià Alomar Planas, dia 30 d'octubre 1995
- Jaume Ramis Adrover, dia 16 de novembre 1995

Matrimonis

- Antoni Perelló Quetglas amb Antònia Bergas Vila, dia 29 d'octubre 1995
- Antoni Planas Gelabert amb Mª Esperança Llabrés Alomar, dia 18 de novembre 1995

Defuncions

- Maria Creixans Bigorra, dia 14 octubre 1995
- Bartomeu Planas Juan, dia 31 octubre 1995
- Antònia Perelló Alomar, dia 7 novembre 1995
- Maria Nadal Pons, dia 16 octubre 1995
- Gabriel Capó Rodríguez, dia 21 octubre 1995
- Guillermo Perelló Cladera, dia 15 novembre 1995
- Maria Gelabert Llompert, dia 21 novembre 1995

Jaume Vallespir Coll

N.I.F.: 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 Llubí (Balears)
Tel.: 52 22 43

Vida d'artista, de M. López Crespí (Premi de Literatura de la Generalitat de Catalunya)

Vida d'artista, editat per **Llibres del Segle** a Girona, és una nova aportació de l'escriptor M. López Crespí (sa Pobla, 1946) a la narrativa mallorquina. M. López Crespí ens situa novament amb **Vida d'artista** davant una sèrie de contes on batega tota la seva fe en la capacitat subversiva de la literatura, la necessitat que té sempre en totes les seves obres de defugir, des del seu "territori dels maquis" de l'estreta vulgaritat naturalista o d'aquesta generalitzada verbositat convencional, buida, formalista, freda, postmoderna, tan promocionada avui dia. El llibre sorprèn novament per la seva desbordant imaginació en tractar temes no gaire aprofundits dins la nostra narrativa.

Una crítica massa formalista potser hi objectaria algun excés discursiu, de tant en tant. Però en Joan Fuster ja ens advertia que d'aquests "defectes" sovint no es salven ni els més grans narradors. La ferma decisió de M. López Crespí, portada a terme llibre rera llibre, de deixar constància d'un temps i d'una època -l'actual- és ben palesa a **Vida d'artista**. I dins d'aquesta línia els seus testimonis solen ésser colpidors.

Cronista dels herois anònims

Poca gent que hagi llegit l'autor de sa Pobla pot restar indiferent davant l'obsessió permanent que l'empeny a ser el cronista dels qui no poden parlar, els herois anònims que han estat traïts per tots els Estats, per tots els partits en els quals una generació de mallorquins va voler creure.

Un al·lucinant viatge per una Mallorca desconeguda

Per això l'acurada col·lecció de narracions de **Vida d'artista** ens porta a fer un al·lucinant viatge per una Mallorca i una realitat poc tractades dins la nostra moderna literatura. M. López Crespí sap explotar al màxim qualsevol recurs narratiu per a posar-lo sempre al servei de la seva dèria tossuda: mostrar l'ocult, proporcionar material directe que serveixi tant per a la distracció com per a judicar la nostra història més recent. La simple "forma", l'experimentació literària, són per a M. López Crespí una simple tècnica per a mostrar al lector allò que li interessa.

En les narracions que conté el volum **Vida d'artista** no trobarem cap mena d'esnobisme postmodern, cap influència de literatures aristocràtiques o llibresques. L'escepticisme vital de M. López Crespí sorgeix de la seva experiència directa, de la lluita autèntica per un món millor; mai del virtuosisme elitista que sovint escriu a mil quilòmetres de la vida que batega enmig del carrer.

El president, Cristòfol Soler, ens visita

Ja vos diguérem a la passada revista del President Cristòfol Soler no va poder visitar Llubí com així ho havia anunciat. Temps més tard seguint la roda de visites als diferents pobles de Mallorca el President i la Vicepresidenta, Rosa Estaràs, es reuniren al Consistori amb els nostres regidors.

Soler va anunciar que l'extracció d'aigua de sa Marineta i el vaixell que duu aigua des de Tarragona passaran a segon terme quan es posi en marxa la potabilitzadora de son Tugores i s'aprofiti l'aigua de sa Costera. Soler també va parlar de la construcció d'una depuradora de llacunatge per al tractament de les futures aigües residuals.

La comunitat d'usuaris no aprova els estatuts

La Junta General de la Comunitat d'Usuaris Conca Camí de Muro no va aconseguir aprovar el projecte d'ordenances de la comunitat. L'assemblea es va negar a la seva aprovació ja que desconeixien els documents.

José Luna explicà als assistents que després de l'aprovació s'obriria un termini per a poder realitzar les al·legacions oportunes al reglament, cosa que no va fer canviar la negativa dels assistents a l'aprovació.

La junta General va estar formada pel president, José Luna, i els vocals Guillem Perelló "Fiolet" la batlessa Margalida Miquel, Nofre Plomer, batle de Muro i Joan Seguí, secretari de l'Ajuntament de Llubí.

La Junta va preveure una reunió amb els tècnics que redactaren el projecte perquè l'expliquin de forma detallada.

Pareix que els usuaris dels pous no tenen clara la funció dels seus representants i encara que els elegiren ells mateixos els veuen amb una òptica un tant contradictòria.

FUSTERIA
RAFEL MUNAR

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,

ESTANTERIES, TOT EN FUSTA

ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES

HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

Pub

6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

La sala informa. Punt d'informació juvenil

Després de l'agitació política dels darrers mesos a l'Ajuntament tot comença a estabilitzar-se, encara que hi ha discrepàncies en alguns punts.

A la sessió extraordinària urgent celebrada l'11 d'octubre s'examinaren i s'aprovaren els comptes generals dels pressuposts municipals de 1993 i del 1994. A continuació es presentà la següent proposta:

1.- Creació d'un punt d'informació juvenil habilitat a la Biblioteca Municipal.

2.- La funcionària encarregada serà la bibliotecària, i si és possible, amb l'ajuda dels objectors de consciència.

Això doncs es tracta de què a Llubí es pugui donar la informació que ve canalitzada a través de la Conselleria de Governació: informació sobre viatges, intercanvis, campaments, concerts...

També es tractà de les obres que s'havien d'incloure en el Pla d'Obres i Serveis per al 1996, del Consell Insular de Mallorca. Ateses les necessitats del municipi es proposa, per unanimitat, incloure-hi la reparació de les voravies dels carrers de Son Bordoï, Sant Feliu, Sa Creu, Sa Carretera i el Rector Tomàs i la cinquena fase de l'edifici d'Acció Social, que també inclou l'empedrat de la canestreta. Tot seguit es presentà una esmena que manifestà la possibilitat de sol·licitar la inclusió dins el PAE-95 l'obra per a la il·luminació de la façana

Els regidors amb la mirada perduda en la paperassa de l'Ajuntament.

de l'Església Parroquial.

Per poder fer arribar als veïns la informació municipal s'editarà un full d'informació de caràcter mensual. Els redactors i els que es responsabilitzaran de l'estructura i de l'edició del full seran els mateixos polítics d'una manera consensuada i no partidista. Aquell full, que també disposarà de dades d'interès com telèfons de l'Ajuntament i d'altres centres i institucions no es poden dirigir en cas d'urgència, s'anomenarà "La Sala informa".

Una de les discrepàncies abans anomenades apareix amb la proposta que va fer la batlessa per a l'adquisició de calendaris per al 1996, on es destacassin les festes i fires dels pobles de Mallorca. Expost el pressupost i fetes les deliberacions s'acordà aprovar la proposta per majoria (5 vots a favor: 1 UM i 4 PP, i 4

vots en contra: PSM-NM).

Un dels punts que s'aprovà per unanimitat fou la proposta de la Batlia d'adherir-se a l'acord de la Comunitat d'Usuaris del camí de Muro. Aquest acord demana la immediata paralització de l'extracció d'aigua de l'aqüífer Llubí-Muro fins que els tècnics confirmen que s'han recuperat els nivells piezomètrics raonables que allunyen el perill de salinització de les aigües.

M. Antònia Molinas Ramis.

F U S T E R I A
BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

**Carnisseria
Castell**

Plaça de l'Església • Tel. 52 20 59 • Llubí

Les excursions del GELL

Una vegada més i com cada any per aquestes dates, un grup de membres del GELL (Grup Espeleo Llubí) s'ha carregat de bell nou les motxilles a l'esquena i ha iniciat una nova travessia pels Pirineus, aquesta vegada per la "Vall de Boi, Circ de Colomers a la Vall d'Aran i Parc Nacional d'Aigües Tortes i Estany de Sant Maurici".

El nostre punt de partida estava situat a 1386 metres d'altura, al poble de Durro, de 90 habitants, on teníem llogada una casa de pagès. Remuntam pel riu Noguera de Tor, que solca la "Vall de Boi" passant per "Caldes de Boi", a 1500 m. on brollen vàries fonts termominerals a una temperatura que varia de 4º a 56ºC. La carretera segueix fins a "l'embassament de Cavallers". A partir d'ara només trobam allò que cercàvem: la muntanya i... nosaltres.

A 1781 m. començava la verdadera aventura de disfrutar dels bellíssims paratges d'alta muntanya i descobrir què s'amagava darrera les altes crestes que tancaven la part més alta i formosa de la "Vall de Boi". Després d'unes hores de caminar per empinades esquenes de pedres granítiques arribàrem al refugi de Ventosa i Calvell (2222 m.) Prop de "l'Estany Negre". Després de descansar i recuperar forces, vàrem reprendre el camí i

Tres paisatges magnífics

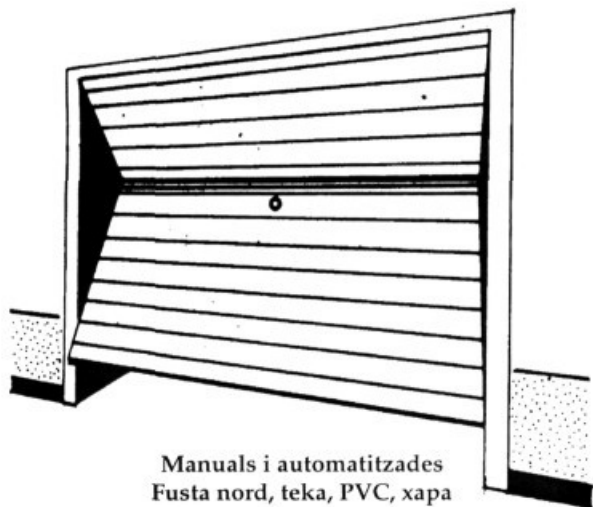
següírem pujant. Passàrem per "l'Estany Travessani" i "l'Estany de les Mangades". Era precisament prop d'aquest darrer estany on havíem d'enllaçar amb la GR-11, una camada de Gran Recorregut que travessa els Pirineus, des del Cantàbric al Mediterrani per la part espanyola, de la qual tot el recorregut està senyalitzat amb unes franges vermelles i blanques pintades sobre les roques.

Una vegada haguérem trobat el GR-11, posàrem fil a l'agulla en comptes de pujar al "Port de Caldés" a 2.587 m. Una vegada superada aquesta fita, no sens manca d'esforç, arribàrem a "Els Colomers. Desenes de llacs grossos i petits units per nombrosos riuets d'aigües netes i transparents ens daren l'entrada a la "Vall d'Aran", on teníem previst fer una aturada per menjar, devora "l'Estany Major", prop del refugi de "Colomers". Després de menjar i de descansar una bona estona ens preparàrem per reprendre allò que creïem que seria la part més difícil de la travessia: arribar al refugi "d'Amitges", una vegada passat el "Port de Ratera" a 2.580 m.

Al començament anàvem molt bé, caminant entre els llacs de "Colomers" fins que arribàrem a la base del "Port de Ratera". A mesura que caminàvem ens anàvem fent una idea de la duresa de la pujada; però després de lluitar una bona estona amb els empinats rosts arribàrem al cim. I com és lògic a aquesta casos, després d'haver descansat i d'haver gaudit de saber aconseguit l'objectiu, vàrem començar la baixada per anar al "Refugi d'Amitges" (2.380 m.), ja dins els límits del Parc Nacional "d'Aigües Tortes" i l'Estany de "Sant Maurici", on havíem de romandre.

L'endemà començàrem la tornada per l'Estany de "Sant Maurici", dins les aigües del qual s'hi reflecteixen els alts i espadats becs de "Els Encantats". Després de la fotografia de rigor prop del llac, reprenem la pujada al "Portarro" (2.423 m.) I d'allà cap a la vessant de la Vall de "Sant Nicolau", que per "l'Estany Llong" s'arriba al sector "d'Aigües Tortes"; allà el riu forma una sèrie de meandres divagants, que es fracccionen en brançals i formen vàries illetes. En general predomina un paisatge de muntanya digne de ser assaborit amb tranquil·litat. Després d'haver fet una bona caminada, seguint el curs descendent del riu, sortírem del límit del Parc Nacional. Uns quilòmetres més de camí, transitat ja pels taxis 4x4 que duen els turistes al Parc, arribàrem a la carretera per la qual el dia anterior havíem iniciat l'aventura i ara ens servia per acabar-la.

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuales i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

Un món ple de fantasies

Com un fet excepcional es pot definir la conversa que en aquest número us presentam; cap pic, amb els setze números que hem publicat (desset amb aquest), havíem fet una conversa on els protagonistes fossin els nins, cap pic havíem fet una conversa amb més d'un personatge, i, per què no dir-ho, cap pic havíem tocat (des de la revista Udol) de tan a prop la innocència i la il·lusió que pregonen els infants.

Parlàrem de les seves curolles, dels seus futurs projectes, de les seves preferències... Amb tots aquests temes tractats vàrem poder palpar un món, el seu, ple d'alegries, ple d'innocència, ple d'il·lusió i ple d'amistat.

Aquesta conversa que tinguérem un horabaixa, després que elles com a bones alumnes acabassin els seus deures a la biblioteca (no és així nines?), ens corroborà una frase molt coneguda: "Juventud, divino tesoro!".

Les elegides per a aquesta peculiar conversa foren na Bàrbara Serra Fornés "de can Salat", na Margalida Llompard Quetglas "de son Torrents", na Margalida Cladera Guardiola "de can Boté" i na Catalina Bauçà Gelabert "de can Bisco":

Barbareta agraciada molt m'agrada es nom que tens perquè en dia de mal temps ets sa més anomenada

Tenc tan bon nom: Catalina, però no m'ho saben dir i, per riure-se'n de mi, me diuen na Florentina.

Baix d'es puig de s'Aucadena està posat en Solleric. Oh, quin nom tan tan garrut és el vostre, Magdalena!

Es nom que m'agrada més del món, són ses Margalides; donaria dos mil vides per una, si la tengués.

-Quina és la data del vostre naixement i quants de germans teniu?

Bàrbara: tenc 12 anys, vaig néixer el 5-1-83 i tenc un germà més gran i una germana bessona.

Margalida: vaig néixer el 7-1-83 i també tenc un germà més gran i una germana més petita. Tenc 12 anys.

Magdalena: També tenc 12 anys i tenc un germà més petit. Vaig néixer el 26-6-83.

Catalina: vaig néixer el 20-1-82, tenc 13 anys. Tenc dos germans i dues germanes, tots ells majors que jo.

Totes elles cursen setè d'EGB, excepte na Catalina que cursa vuitè, al Col·legi Públic Duran-Estrany:

Si diu que no sé llegir ja n'aprendré qualque dia; es mestre qui m'ensenyà, quan va néixer no en sabia.

-Quina és l'assignatura que més us agrada? I la que manco?

Bàrbara: les matemàtiques m'encanten, en canvi les ciències naturals no m'agraden gaire.

Margalida: el català. Les matemàtiques no m'agraden.

Magdalena: les matemàtiques no m'agraden, el català en canvi sí.

Catalina: també m'agrada molt el català. La

gimnàstica en canvi no.

Consideren que els seus professors es porten bé, però matisen que amb segons quins aspectes.

-I vosaltres?

Bàrbara, Margalida i Magdalena: els de setè som molt trullosos i això condiciona que els professors s'enfadin. Ens diuen que som els més "dolents" dels darrers anys.

Catalina: els de vuitè també som molt trullosos.

-Una vegada acabat l'EGB què voleu estudiar?

-ESO a l'institut de sa Pobla.

Na Catalina i na Bàrbara, anant a jugar a tennis, també participen de les activitats extraescolars que organitza l'APA del col·legi.

-Quines altres activitats feis a part de les de l'escola?

-Jugam a futbol, anam a la biblioteca, a catequesi, els dissabtes anam a l'esplai...

Totes elles juguen a futbol, un esport que entre les nines de Llubí avui en dia crea expectació i al mateix temps participació. Continuen entrenant com des del primer dia i segueixen disputant partits amistosos amb algun equip de la comarca. Per seguir els resultats i la informació corresponents mirau les planes esportives.

-D'on sorgí la idea?

-D'en Ricard; un dia ens digué: "un dia hauríeu de jugar contra els nins per a veure qui és més bo". Nosaltres ens picàrem i decidírem jugar i per això començàrem a entrenar. Va arribar el dia però vàrem perdre 4 a 1.

-A quina posició jugau?

Bàrbara: de davantera.

Margalida: de migcampista.

Magdalena: de lateral dret.

Catalina: de lliure.

-Us agrada la vostra demarcació?

-Sí.

-De quin equip sou?

Bàrbara: del Madrid.

Altres: del Barça.

-I el vostre ídol qui és?

Bàrbara: en Zamorano.

Margalida i Catalina: n'Stoichkov.

Magdalena: en Bakero.

"Som molt trullosos i això condiciona que els professors s'enfadin"

Perquè és guapo i ben posat, pot anar a ses cases riques. ¿A on són ses seves finques? Que jo sapi, no en té cap.

-I el més bonic?

Bàrbara: en Raül.

Catalina i Margalida: en Jordi Cruyff.

Magdalena: en Guardiola.

Confessen que van a veure jugar els nins i alguna vegada els juvenils i grans però tenen algun problema per a desxifrar el nom del club de futbol de Llubí: "Club Sportiu Avanç Llubí" diu na Catalina finalment. Els dic que oficialment el seu nom és el de Club Deportivo Avance Llubí.

-Anau al club d'esplai? De quant ençà?

-Sí. Des de primer d'EGB.

-Quines activitats feis?

-Excursions, acampades, gincanes...

-A quin grup pertanyeu i quins són els vostres monitors?

-Pertanyem al quart grup, el dels grans i són els nostres monitors, en Damià "d'es forn" i na Bel Bergas "Piulara".

-Què és el que us agrada més?

-Les acampades.

-Per què?

-Perquè així anam a dormir sense els nostres pares. Ja basta d'haver-los d'aguantar cada dia!

-I què us agrada manco?

-Que les opinions dels altres no valen per res. Qui mana és el director.

-Exemples?

-Anàrem de colònia i un dia vàrem anar a peu fins al Port de Sóller. Va arribar un moment que ja havíem caminat molt i pareix a ser que ens vàrem perdre, vàrem trobar dos camins: un anava per amunt i l'altre per avall. Vàrem votar per on havíem d'anar i va guanyar que havíem d'anar per avall però el director va decidir anar per amunt i cap amunt ens vàrem anar.

-Heu anat cap any a la mostra de la Cançó?

Margalida: no

Catalina, Bàrbara, Magdalena: sí.

-Hi heu actuat?

-Magdalena, Bàrbara: sí, l'any passat. Vàrem cantar "El dia és gris".

-Us va agradar?

-Magdalena, Bàrbara: sí, però estàvem molt nervioses.

Donam per tancat un món on, pel que es veu amb les seves cares, hi disfruten d'anar per passar-hi una estona agradable i divertida. Ens adverteixen però que una vegada acabada la seva etapa a "Es Turó" els agradaria quedar-hi a formar part de l'equip de monitors.

-Quin tipus de cinema mirau?

Bàrbara: d'aventures i d'amor.

Margalida: de terror i d'amor.

Catalina i Magdalena: d'amor.

-La millor pel·lícula vista?

Bàrbara: "Willow". L'he vista molts de cops i encara la tornaria veure.

Margalida: "El rey León".

Catalina: "Viven". Està basada en una història real.

Magdalena: "Viven".

-I la pitjor?

Bàrbara: només acostum a mirar les que m'agraden.

Catalina "El piano"

Magdalena: "Terminator 2"

Margalida: "Terminator 2".

-Quina és la darrera que heu vist?

Margalida: "Entrevista con el vampiro"

CONVERSA

Bàrbara: "Elegir un amor"
Magdalena: "Regreso al futuro 2"
Catalina: "Elegir un amor".

"Ens agraden les acampades perquè així anam a dormir sense els nostres pares"

La lectura també forma part dels seus hàbits quotidians de cada dia. Dins l'escola i a la fora d'ella hi dediquen un temps.

Com en el cinema els agraden els llibres d'aventures, intriga i "sentimentals" - afegeix na Catalina.

-Un que us hagi impressionat?

Bàrbara: "La Christie i la caçadora de l'Índia na Jones" de na Maria Antònia Oliver.

Margalida: "Los ladrones"

Magdalena: "Como agua para chocolate"

Catalina: "Quin curs el meu tercer" d'Oriol Vergés.

-Quin és el darrer que heu llegit?

Bàrbara: "Els patis del petit Nicolau".

Margalida: "Los ladrones".

Catalina: "Quin curs el meu tercer".

Magdalena: "El misteri de les golfes".

-I un que recordau de tan dolent que va ser?

Magdalena: "Pirates per força"

Margalida: "El mag invisible".

Catalina: "Anna bruixa".

Bàrbara: tots m'agraden.

-Sabieu que enguany fa 100 anys que es va publicar el primer volum de les rondalles mallorquines?

-No.

-Les llegiu? Quina us ha agradat més?

Bàrbara: sí; "Un festejador"

Margalida: sí; "El cavall de set colors"

Magdalena: sí; "En Joanet de sa gerra"

Catalina: sí; "Sa jaia Xaloc i sa jaia Bigalot"

-Amb l'ajuda de la bibliotecària Xisca Carrió un any representàreu, quasi totes, excepte na Magdalena, "Un festejador", quin paper representàveu?

Bàrbara: Feia de Pere.

Margalida: Feia de Maria Aina.

Catalina: Feia de mare d'en Pere.

-Què us enduríeu a una illa deserta?

Magdalena: en M.P.M. uns "biquinis" i les cintes de "bacalao" i de n'Alejandro Sanz.

Bàrbara: N'Alejandro Sanz i el mejar i beure per poder viure amb ell molt de temps.

Catalina: en Brad Pitt i n'Stoichkov.

Margalida: en Johnathan Brandis i en Bon Jovi.

-Quina classe de música us agrada?

-La de n'Alejandro Sanz i la de "bacalao".

-I quina no?

-Ni la "heavy", ni òpera ni sevillanes.

-Quin és el vostre ídol musical?

Margalida: Bon Jovi.

Magdalena, Catalina, Bàrbara: Alejandro Sanz.

-Heu viatjat fora de Mallorca? On?

Bàrbara: he anat a Barcelona, Andorra, Tarragona, Menorca i Formentera.

Margalida: Encara no he tingut l'ocasió de sortir de Mallorca.

Magdalena: He estat a València.

Catalina: Sí, al País Basc, a Navarra, a Barcelona, als Pirineus Aragonesos i a Saragossa.

-On voldríeu anar i no heu anat? Per què?

Margalida: Als Pirineus, per la neu.

Magdalena: A Hawai ja que és un lloc molt exòtic.

Catalina: A París perquè m'agraden els francesos.

Bàrbara: A Venècia perquè tenc la il·lusió d'anar-hi de viatge de nuvis ja que és un lloc molt romàntic i bonic.

-Què feis durant els vespres del cap de setmana?

-Anam a sa Plaça i a "Es Llop". També estam damunt la plaça i feim una xerrada ja que no ens deixen entrar al "Trui".

-Fins a quina hora sortiu?

-Els dissabtes fins a les onze i els diumenges

fins a les deu.

-Quin és el programa de televisió que us agrada més?

Bàrbara: "Médico de familia", "Rosa" i "Sensación de vivir".

Margalida: "Secrets de familia"

Catalina: "Rosa"

Magdalena: "Agujetas de color de rosa" i el "karaoke".

-Quins canals de televisió mirau més?

Bàrbara: Antena 3 i Tele 5.

Margalida, Catalina: TV3 i Antena 3.

Magdalena: Tele 5 i TV1.

Totes acostumen a mirar els ja tradicionals "culebrons"; "Agujetas de color de rosa" i "Secrets de familia" són els seus escollits.

Un dia de festa bona,

diada de gran festó,

jo, ets al.lots i sa dona

sopàrem d'un ericó.

D'es coll, férem estufat;

de ses costelles, caliu;

en contar-ho tothom riu;

d'ericó som esclatat.

Fava avui, fava demà;

¿Com tanta fava mestressa?

Fava clara, fava espessa;

ja m'he arribat a enfavar!

-Quin és el vostre plat de cuina preferit?

Bàrbara: canelons i pizza.

Catalina: Conill a l'olla i caragolins.

Magdalena: sopa farcida i pitrera amb nata.

Margalida: pizza o sopa farcida.

-I el que manco us agrada?

Catalina: pure de verdures, és fastigós.

Magdalena: puré de verdures.

Margalida: qualsevol casta de cuinat.

Bàrbara: llienties.

"La música de n'Alejandro Sanz i la de "bacalao" és la que ens agrada més"

-Què voldríeu ser en el futur?

Bàrbara: mestra.

Margalida: metgessa o arqueòloga.

Catalina: microbiòloga.

Magdalena: perruquera.

-Les quatre si tenen una virtut que les caracteritza és la seva participació en la majoria d'actes que es fan al poble destinats al jovent, ja sien partits de futbol, gincanes, ràpel, etc.

-Què us va agradar més de les festes de Sant Feliu?

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

Margalida: la nit de rock i el partit de futbol femení.

Altres: el partit de futbol femení ja que va venir molta gent a animar-nos i per això guanyàrem.

Totes confessen que quasi tot els va agradar, excepte el karaoke que no va agradar a na Catalina i a na Margalida.

-Frissau que arribi la Fira Per què?

Bàrbara: sí! Perquè és un pic a l'any i és una festa que m'agrada molt.

Margalida, Magdalena: sí que frissam ja que així no tendrem escola.

Catalina: sí! Ve molta de gent i ens ho passam molt bé.

-Trobau que hauria de ser en diumenge?

-No! Així hauríem d'anar a escola i no tendríem aquest dimarts que ara tenim lliure.

-Què firareu?

-Coscs que duen els hippies.

-Quin és el lloc on us trobau més a gust amb les amigues?

Bàrbara, Margalida, Magdalena: a sa Plaça.

Catalina: als campaments de l'esplai.

Bon dia, sol resplendent!
Que ho diria de vegades!
Vos daria més besades
que un molí no fa rodades
un dia de molt de vent.

-Qui és el vostre promès?

Bàrbara: no en tenc però sí estimat. M'estim més no dir el nom.

Catalina, Margalida: ni promès ni estimat.

Magdalena: en M.P.M.

Totes confessen ésser fidels lectores de l'Udol; llegeixen sobretot el "Racó de l'esplai", les planes esportives i la informació on elles surten. Els sol agradar tot, manco a na Catalina que no li agraden gaire les receptes de cuina.

"Frissam que arribi la Fira perquè així no haurem d'anar a escola"

Els present la possibilitat de convertir-se en col.laboradores de la revista i no s'ho pensen dues vegades, fins i tot les amigues que seguien amb ànsia i atenció la conversa també s'hi apunten.

-Si haguéssiu de demanar un desig quin demanaríeu?

Bàrbara: conèixer n' Alejandro Sanz.

Magdalena: tornar a tenir la mateixa confiança que tenia abans amb na Margalida Pascual.

Margalida: tenir doblers.

Catalina: haver acabat per sempre l'escola.

-Sé que sou grans afeccionades a fer poesies, com alguna de vosaltres ha dit abans, de tipus "sentimental", me'n deis una?

Bàrbara: "Si las matemáticas son exactas y Pitágoras no miente, tú eres el chico más guapo de todo el continente".

Margalida: "Si la mierda fuese oro tú serías un tesoro".

Magdalena: "I love en anglés, ti amo en italiano, pero lo mucho que te quiero te lo digo en castellano".

Catalina: "I love muy live because my life are you. The problem is where are you?"

Després de quasi dues hores conversant donàrem per tancada aquesta "especial" i experimental conversa. Com podeu veure al final es varen con-

vertir en vertaderes muses de la poesia, però jo els vull recordar, per si no ho saben, que a la biblioteca (on tant van) es troba una obra mestra i en la nostra llengua: el Cançoner del pare Ginard. Allà hi podran trobar tot un seguit de gloses, com les que hem anat introduint dins la conversa, que a més de fer-les passar una estona ben agradable i divertida els farà retornar a un temps on també existia l'amor, els enamorats, enamorades, estimats, desitjos... cosa que com hem pogut veure els agrada molt. A veure idò si en tornar les poesies que en aquesta conversa heu fet tenen com a protagonista principal la vostra imaginació, una imaginació però que, sense cap dubte, ha d'estar relacionada amb el vostre parlar de cada dia.

"A sa Plaça i als campaments de l'esplai són els llocs on ens trobam més a gust amb les amigues"

I ja per acabar, després d'elles dedicar tot el que han dit als mestres del Col.legi Duran-Estrany i també als lectors de l'Udol, a qui envien una forta besada, els mostraré una petita mostra del que hi ha al Cançoner en matèria d'enamorades.

A veure si Bàrbara, Margalida, Magdalena i Catalina no us "barallau" per triar-ne una; totes són ben divertides i tracten allò que tant us agrada:

De què en som enamorada,
Mare de Déu del Remei!
d'aquest barretet vermei,
que es jove que el du m'agrada.

Oh, Juan, lo meu tresor!
¿Jo tant t'am, i tu no m'ames?
Me fas reverdir ses flames
que tenc a dins lo meu cor.

Estimat, sols que passeu
p'es carrer, em dau alegria,
maldament que mai digueu
bones tardes ni bon dia.

Estic enamoradeta
d'un jovenet petitó
que diuen que té ses venes
totes inflades d'amor.

Esper nines que us hagin agradat i si en voleu més ja sabeu on heu d'anar. Gràcies per haver-me fet passar una estona tan agradable i divertida. Fins prest!!

Xesc Perelló i Felani.

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Tomeu Palmer Bonnin

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

**BAR
BRISAS**

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

Viatges Ciutat S.L.

C.I. BAL 335

Carretera de Valldemossa, 8
Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11
Fax: (971) 29 30 05
07010 Palma de Mallorca

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL
RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

MUSEU BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61 | ☎ (908)
52 21 30 | MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

CONSTRUCCIONES DARDER

Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubí

**Avinguda San Vicenç
Muro**
Tel. i Fax: 86 00 65

Cap als seixanta que podran ser... cent i busques

En aquesta ocasió hem decidit fer una xerradeta amb els components de la directiva del CDA Llubí, l'entitat més antiga del nostre poble, que l'any que ve complirà el seu seixanta aniversari. Malgrat totes les dificultats que s'han presentat en els darrers anys, aquest grup de joves han pres les regnes de la directiva i amb el seu treball i esforç volen fer tornar aquell interès i passió que hi havia en anys passats pel futbol a Llubí i en concret per l'equip local.

Esperem que tot vagi bé i que aquesta entitat tan arrelada al poble pugui superar tots els entrebancs.

-Qui són els nous components de la directiva?

-Legalment encara figuren els noms de l'antiga directiva, nosaltres no hi constam perquè els jugadors no poden formar part de la directiva. Si nosaltres no ens n'haguéssim fet càrrec del club hagués desaparegut. L'antiga directiva ens ajuda en el que pot i els estam molt agraïts. Ells se n'han encarregat durant cinc anys i ja estan cansats. És normal ja que és molta feina pels pocs que la componien.

Una directiva sana per un Club fort.

“Ens agradaria que la gent confiàs més amb nosaltres i no s'apuntas sempre al cavall guanyador”

Nosaltres més que una directiva som un grup d'amics del futbol, a poc a poc ens hem anat repartint els càrrecs i les feines.

President: Jordi Cladera “Peon”

Vice-presidents: Damià Perelló “de son Torrents” i Xesc Perelló “Menvi”

Secretari: Miquel Llompart “Mosso”

Delegat: Pere Bergas “Piu”

Encarregat de taquilla: Joan Ramis “Porret”, Jaume Alomar “Coves” i Pere Planes “Pipes”

Tresorer: Joan Bennassar “Porret”.

Encarregats de publicitat: Joan Ramis “Porret” i Pere Planes “Pipes”.

-De quants equips vos feis càrrec?

-Ens ocupam dels juvenils i dels grans, que juguen a tercera regional, però legalment tenim tres equips, els dos que hem

TALLER MECÀNIC
JOAN ALOMAR
 Reparacions en general, Venda de
 Mobyettes, Vespes, Derbi, Puch,
 bicicletes i cotxes.
 C/. M^o Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

Forn
Ca'n Ramon
 Carrer Sa Carretera, 49
 Tel. 52 21 77
LLUBÍ

FOTOGRAFIA I VIDEO-CLUB
J O V E
 C/. Traginers, 55
 Telèfon 52 20 50
 07430 LLUBÍ

“La relació directiva i jugadors hauria de ser estreta”

dit abans i un altre del qual se n'encarrega la Penya Blaugrana.

-Com ha respost l'afecció aquesta temporada?

-Els primers partits va respondre molt bé però lentament ja no vénen tant als partits. Una cosa positiva és que mai ve la mateixa gent, els afeccionats no solen ésser els mateixos, exceptuant els que sempre ens segueixen. Així i tot podria venir més gent perquè en aquesta hora hi ha molta gent a la plaça i als bars, però molts es decideixen pel cinema o altres maneres de passar el temps. Una bona part de culpa és dels resultats obtinguts.

-Quina és l'actual relació entre la Directiva i els jugadors?

-És difícil perquè hem de controlar els companys de joc, fer-los venir als entrenaments i dir tot el que s'ha de dir. Com és de suposar això no cau gaire bé i fa que hi hagi alguna desavinença. Però encara que a alguns no els agradi si no hagués estat per nosaltres no tendríem equip i no podrien jugar. És aquest un dels motius que ens ha fet penedir més d'haver-nos posat al cap davant del CDA.

Els jugadors estan molt distanciat de la Directiva, ho veuen com una cosa a part i no és així.

-I amb els socis?

-Hem fet molts socis nous, sobretot joves. D'altres ens digueren que no ens pagarien fins que vessin que la cosa anava endavant. La gent va veure que teníem moltes ganes de què la cosa anàs bé, que teníem ganes de fer feina.

-Com us finançau?

-Així per damunt damunt tenim unes

“La gent de Llubí, de totes les edats, passa del futbol local”

700.000 pta. d'entrades, comptant l'aportació dels socis, la subvenció de l'Ajuntament, les rifes i la taquilla. Les despeses són bastant grosses, hem de pagar els àrbitres, les fitxes a la federació, multes...

Per poder ingressar més diners posarem tanques publicitàries al camp de 3 m. x 80 cm. i intentarem organitzar més rifes.

-Com van els equips?

-Tant ens és guanyar 8-0 com perdre 0-4, segons el dia. També s'ha de tenir en compte que no tinguérem pretemporada i estàvem en més baixa forma que els altres equips. Els juvenils van millor, n'han guanyat quatre i n'han perdut quatre.

-Qui us entrena?

-Abans teníem per entrenador en Biel “Bo”. Ara tenim en Toni “de ses Planes” i com a preparador físic en Biel “d'es Serral”. Els estam molt agraïts per la seva ajuda. Els juvenils són entrenats per en Guillem “Ravaler” i té com a ajudants en Jaume “Bisco” i en Rafel “Barri”. Fan una excel·lent tasca.

“Ens agradaria que els antics jugadors del CDA ens donassin més suport”

-Què n'heu de dir de les instal·lacions?

-No tenim aigua calenta, fa molt de temps que ens han de posar una caldera però encara l'esperam, al camp li falta molta arena, les xarxes de les porteries estan foradades i els focus sempre es fonen. Així i tot s'han sembrat arbres que en un futur pròxim proporcionaran una bona ombra a la tribuna.

-Projectes futurs.

-Per ara acabar aquesta temporada. Si tot va bé ens agradaria fer un bon equip per poder pujar. Si cal drem gent de fora poble. També ens agradaria que hi hagués un equip infantil.

-Voldríeu afegir qualche cosa més?

El President del CDA, fregant la professionalitat.

-Ens agradaria que la gent vingués més al futbol, és una associació que s'ha de conservar i sense l'ajuda de tots es fa molt difícil. També demanam als antics jugadors que ens donin la seva ajuda ja que ells la reberen d'altres i els agrada, que venguin als partits com a mínim.

Molt aviat farem un refresc sorpresa per a tots els assistents al partit, us hi esperam a tots.

Des d'aquí els animam ja que sabem que no és tasca fàcil estar al cap davant d'una associació i fer-la créixer a gust de tothom.

**M. Antònia Molinas Ramis
Esperança Llopart Vanrell.**

C/ Plaça de la Carretera n° 1 - Llubí - Tlf. 85 70 19

Els juvenils del CDA Llubí

Els juvenils del CDA han obtingut durant aquests darrers mesos 3 victòries i 4 derrotes i ocupen actualment la zona mitja de la taula classificatòria.

El passat 30 de setembre visità Llubí el Sallista Atlètic i els llubiners malgrat córrer i lluitar fins al darrer instant no pogueren remuntar un resultat advers de 0 a 3. Al final el gol de Damià Oliver posà un poc d'emoció al partit però no bastà perquè ja queda poc temps per al final. El públic assistent acomiadà els jugadors locals amb una forta ovació, premiant així el seu meritable esforç. Només la mala sort impedí un resultat favorable als llubiners.

Una setmana més tard es tornà de Portocristo amb els tres punts. Es guanyà per 1 a 2 i foren els golejadors en Miquel Àngel Mas i de nou en Damià Oliver.

El 21 d'octubre es va perdre per 0 a 3 amb el Campanet i si amb el Sallista, amb qui es va perdre per 1 a 3, es va córrer i lluitar fins al final, aquest dia des d'un principi es va veure tot el contrari: els jugadors, com futbolísticament es diu, no podien ni amb les botes.

Una setmana més tard el Can Picafort els guanyà per un ajustat 3 a 2. Van marcar els gols dels llubiners en Biel Perelló "Reclam". Segons el míster Guillem "Ravaler" el CDA posà el joc i el Can Picafort els gols.

El 4 de novembre després d'anar perdent per 1 a 2 es va remuntar un partit que d'un principi s'havia posat difícil. El Vilafranca no vengué a passar el temps però els llubiners varen saber imposar el seu ritme i s'imposaren per un clar 5 a 2. En Jaume Serra amb 3 gols, en Toni Tugores i en Miquel Perelló foren els autors dels gols.

Set dies després es visità la Colònia de Sant Jordi i el CDA no tingué opció i acabà perdent per un rotund 3 a 0.

Després d'una setmana de relax per alguns, ja que en Miquel Àngel Mas, n'Andreu Huguet i n'Antoni Ferragut degut a les nombroses lesions dels grans hagueren d'anar a jugar amb ells, visità el recinte esportiu llubiner d'Algaida. El públic assistent gaudí d'unes excel·lents jugades i se n'anà molt satisfet del camp després d'haver vist guanyar els juvenils per un contundent 5 a 1. En Jaume Serra amb 4 gols i n'Andreu amb un foren els golejadors en un capvespre de futbol on no desentonà cap jugador local. El trio "Ravaler"-Barri-"Mitos" estaven molt contents pel joc desenvolupat pel seu equip.

Amateurs

Als grans no els van tan bé les coses com als juvenils ja que després d'haver-se disputat durant aquests darrers mesos set partits només n'han obtingut una victòria i en canvi 6 derrotes.

El dia primer d'octubre, sense entrenador, degut a la renúncia d'en Biel "Bo", l'equip local acabà golejat pel Binisalem per 0 a 4. El resultat ho diu tot.

A Andratx es desplaçaren el 7 d'octubre i acabaren perdent per 3 a 1. Destacar el debut del nou míster Antoni Perelló "de

ses Planes" i el primer gol del CDA en aquesta recent iniciada competició. L'autor fou en Pere Joan Ferrer.

Una setmana després visità "Ses Comes" uns dels equips punters de la categoria, el Penya Arrabal (filial del Reial Mallorca). L'equip ciutadà s'endugué els tres punts en litigi en imposar-se per un 0 a 2.

Després d'una setmana de descans visità Llubí l'equip fi-

lial del Santanyí de 3ª divisió i a la fi vàrem poder gaudir d'un bon espectacle i d'una victòria que tan desitjava l'afecció local. El CDA s'imposà per un escandalós 8 a 1 i en Joan Gayà, que debutava després d'uns quants anys de no jugar, marcà 4 gols, en Pere Joan Ferrer, en Biel Vidal, en Damià Perelló i en Llorenç Llabrés s'encarregaren de fer els quatre restants. Debutà en Joan Garí i ja es notà la mà del pre-

parador físic local Biel Perelló "des Serral".

També visità Can Picafort l'equip amateur i tornà de buit com ho feren els juvenils i també per la mínima: 1 a 0. És de destacar la duresa emprada per l'equip coster, la deplorable actuació de l'àrbitre de l'encontre i les lesions d'en Pere Joan (estrevada muscular) i de Llorenç Llabrés (esquinç al turmell).

Una setmana després visità el nostre poble un altre filial d'un equip de 3ª divisió, l'Esporles.

Els dos gols d'en Joan Gayà serviren de ben poc ja que els esporlerins s'imposaren per 2 a 5. La porteria fou ocupada per en Damià Perelló a causa d'una lesió de n'Andreu Perelló.

Com a fet destacable en aquest partit fou la topada involuntària que tengueren en Xesc "Menu" i en Gori Ferrà que en anar a rematar una falta toparen els seus caps. Varen haver d'anar a Sineu i els resultat fou de cinc punts a una cella a en Xesc i quatre al cap d'en Gori. Més lesionats!

Amb un equip de circumstàncies degut a les lesions es visità el 19 de novembre el terreny de joc del Port de Pollença.

Es perdé per dos a zero i destacaren les actuacions dels juvenils Antoni Ferragut, que jugà als 90 minuts deguts a l'esquinç del porter Andreu Perelló, Miquel Àngel Mas i Andreu Huguet.

TINTORERIA - RENTADURIA

Mercat des Tennis
Juan Crespi, 13
Local 4
Tel. 45 48 98

Los Geranios
Sta. Catalina de Siena
Local 10
Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

Premi a la regularitat

Entre parèntesi partits jugats:

- Amb 900 minuts: Joan Bennàssar i Miquel Llompart (10).
- Amb 792 minuts: Damià Perelló (10)
- Amb 713 minuts: Biel Cladera (9)
- Amb 711 minuts: Llorenç Guardiola (10)
- Amb 709 minuts: Andreu Perelló (8)
- Amb 695 minuts: Llorenç Llabrés (8)
- Amb 596 minuts: Xesc Perelló (8)
- Amb 585 minuts: Toni Guardiola (9)
- Amb 500 minuts: Miquel Salvà (10)
- Amb 357 minuts: Pere Joan Ferrer (6)
- Amb 340 minuts: Joan Gayà (4)
- Amb 332 minuts: Jaume Perelló (4)
- Amb 253 minuts: Biel Vidal (4).
- Amb 233 minuts: Miquel Àngel Mas (3-Juvenil)
- Amb 197 minuts: Miquel Cladera (6)
- Amb 180 minuts: Bernat Ramis (2)
- Amb 173 minuts: Toni "Coramet" (6).
- Amb 152 minuts: Gori Ferrà (5)
- Amb 120 minuts: Joan Garí (3).
- Amb 117 minuts: Jaume Serra (2-Juvenil)
- Amb 101 minuts: Antoni Ferragut (2-Juvenil)
- Amb 90 minuts: Andreu Huguet (1).
- Amb 30 minuts: Jordi Cladera (1).

El futbol base

Penya blaugrana Llubí

Els prebenjamins de la Penya blaugrana Llubí iniciaren des de fa unes quantes setmanes el torneig que organitza l'APA Ramon Lull d'Inca i no ho feren amb bon peu els nins d'en Miquel Capó. A Alcúdia foren clarament derrotats per un equip prou experimental i que sense cap dubte lluitarà per endur-se'n el trofeu de campió. Al final del partit el resultat fou d'Alcúdia, 11 - P.B. Llubí, 0.

A la segona jornada l'equip blaugrana descansà i a la tercera jornada visità "Ses Comes" el Port de Pollença però tampoc pogueren aconseguir un resultat positiu ja que els "mollesos" guanyaren per zero a tres.

Vàrem haver d'esperar a la quarta jornada per a poder veure guanyar els primers punts i foren rebuts amb més alegria ja que s'aconseguí la victòria per la mínima (0 a 1) a Lloseta. En Tomeu Alomar Roig fou el golejador.

Una setmana després redí visita a Llubí el Poblense Atlètic i després d'anar guanyant per dos a zero els llubiners no van saber guardar el resultat i acabaren empatant a dos. Els gols locals foren aconseguits per en Miquel Mariano Ramis i novament pel "pichichi" de l'equip: en Tomeu Alomar Roig.

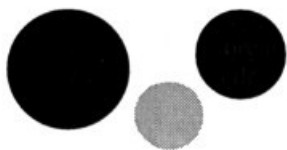
Baix les "ordres" d'en Miquel Capó "de cal Bon Jesús" es troben els següents jugadors: Joan Torrens Perelló, Jaume Vallori Martorell, Jaume Socias Comas, Miquel Florit Planas, Tomeu Alomar Roig, Joan Guardiola Perelló, Miquel Mariano Ramis, Biel Martí Perelló, Biel Perelló Perelló, Tomeu Ripoll Planas, Martí Cladera Guardiola, Eduard Galma Serra, Daniel Gómez Suasi, Joaquim Capó Martínez, Domingo José Fernández Guardiola, Llorenç Amengual Torrens i Adrià Barbero.

Passant ja als alevins de la Penya Blaugrana (CDA Llubí per problemes burocràtics) no els ha anat gaire bé les coses ja que després d'haver-se disputat 6 partits encara no han aconseguit cap punt.

Han encaixat 31 gols i només n'han marcat 1. Els resultats que han obtingut són els següents:

- 1ª Jornada: CDA. Llubí, 1 - Mariense, 5. Gol: Pep Salvà
- 2ª Jornada: Sineu, 5 - CDA Llubí, 0
- 3ª Jornada: CDA Llubí, 0 - Badia Cala Millor, 2
- 4ª Jornada: Alcúdia, 3 - CDA Llubí, 0
- 5ª Jornada: CDA Llubí, 0 - Murense, 10
- 6ª Jornada: Port de Pollença, 6 - CDA Llubí, 0

Esperem que al proper número poguem contar la primera victòria dels "nois" d'en Ricard. Ànims!

PERELLÓ AUTOESCUELA

Bisbe Llompart, 111 - Entlf.
Telèfon: 50 28 64
07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ DEL CARNET DE:

AUTOBUS ARTICULAT
CAMIÓ
TURISME
MOTOCICLETA
CICLOMOTOR

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcúdia
Km. 25 - INCA

ASSEGUANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89
San Felio, 66 - LLUBÍ - Tel. 52 22 48

GRUES CA'N RIERA

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBÍ

Tel.: 85 70 87
Mòvil: 908/43 55 50

El club Petanca Llubí

Gràcies a uns afeccionats a aquest esport s'ha creat aquest club que ara per ara compta amb uns 27 socis (xifra ridícula segons els seus mandataris). La quota que paguen els socis és de 1000 pta.

La seva junta directiva està integrada pels següents membres: actua de president n'Emilio Soto Castro; de vice-president en Pep Mateu Comas; el secretari és en José María Vico Campos i la tesorera na Maria Perelló Font. En Joan Castell Mulet, en Jaume i Pep Ferragut Campaner, n'Antonio Cantarellas Munar i n'Antoni Vallespir Perelló desenvolupen el càrrec de vocals.

El Club Petanca Llubí juga a Tercera, al grup B, i ara per ara ha disputat 7 partits havent obtingut 3 victòries i 4 derrotes. Compten amb 10 punts, 26 punts a favor i 37 en contra i ocupen la setena posició però empatats amb el cinquè classificat.

Formen l'equip els següents jugadors: Antoni Cantellas, Pedro Duque, Emilio Soto, Joan Castell, Pep Ferragut, Pep Mateu, Antoni Vallespir, Lluç Feliu, Jaume Ferragut, Vanesa Perelló, José Maria Vico, Miquel Llompart, Gabriel Adrover i Miquel Ferragut.

Aquests són els resultats obtinguts fins ara:

15 d'octubre

CP Llubí, 5 - El Patio A.V.S.F., 4

22 d'octubre

Sóller, 7 - CP Llubí, 2

29 d'octubre

CP Llubí, 1 - Bar la Fuente, 8

Els jugadors de petanca quan encara no tenien les pistes construïdes.

5 de novembre

Son Gotleu, 5 - CP Llubí, 4

12 de novembre

CP Llubí, 5 - Binissalem, 4

19 de novembre

U.D.Y.R., 8 - CP Llubí, 1

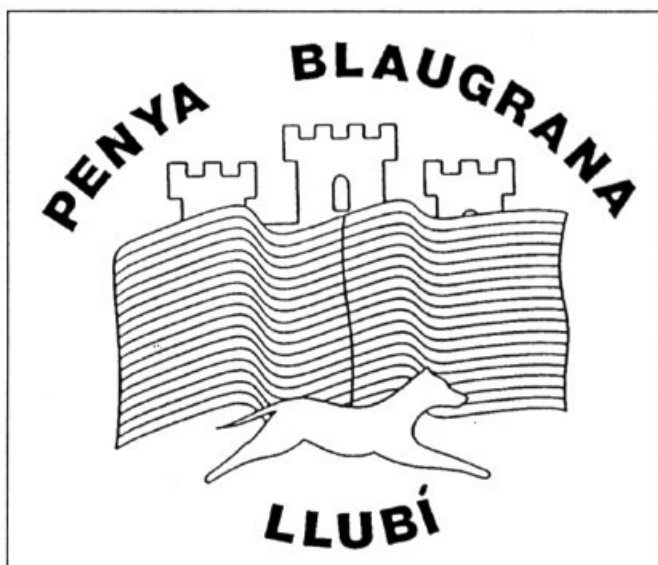
Disputen els seus partits els diumenges a les 9'00 del matí al Poliesportiu. Desitjam des de l'equip de redacció grans èxits al CP Llubí.

Equip femení penya blaugrana Llubí

Qui tampoc queden enrera són les nines de la Penya Blaugrana; dirigides per l'infatigable Ricard Rodríguez, en aquests darrers mesos, han aconseguit tres victòries sobre el Montau-ra.

Dins Llubí guanyaren per 4 a 0 amb dos gols de na Bàrbara Serra, un de na Maria Esperança Serra i un de na Rocío Carretero.

Unes setmanes més tard tornaren visitar Llubí les manacorines i aquest pic foren derrotades per un clar 8 a 1. Na Maria Rosa Serra amb 5 gols, na Bàrbara Serra amb 2 i na Maria Esperança Serra amb 1 foren les "pichichi" del capvespre.

I llavors tocà visitar Mancor de la Vall i es tornaren a imposar les llubineres per 1 a 3 essent les golejadores na Vanesa Perelló, na Francisca Perelló i na Maria Esperança Serra.

L'equip dirigit per en Ricard entrena els divendres des de les 19'00 fins a les 20'30 i està compost per les següents "estrelles": Apol·lònia Comas, Vanesa Perelló, Magdalena Cladera, Margalida Crespí, Catalina Bauçà, Joana Catalina Perelló, Maria Llompart, Maria Auba Barceló, Francisca Perelló, Margalida Serra, Rocío Carretero, Francisca Rosselló, Esperança Pasqual, Maria Esperança Serra, Maria José Ramis, Maribel Planas, Margalida Munar, Maria Rosa i Bàrbara Serra.

Que continuïn els èxits.

FERRETERIA

**BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

El Llubí d'antany

Com han canviat les coses a Llubí en aquests seixanta o setanta anys. Unes coses han canviat per bé i les altres malament. Entre les primeres hi hem de comptar un bon grapat de cases, que s'han rentat la cara, altres en canvi les han renovades totalment i algunes que són una meravella. Els carrers han estat enquitranats -el principal promotor fou el balte Antoni Jordis- s'ha proveït tot el poble d'aigua potable.

La majoria de cases no empren l'aigua de pluja i aprofiten la pública i deixen la de la teulada. Tot això són millores dignes d'alabança. Un bon grapat de camins veïnals han estat també enquitranats com també totes les carreteres que arriben o surten del poble.

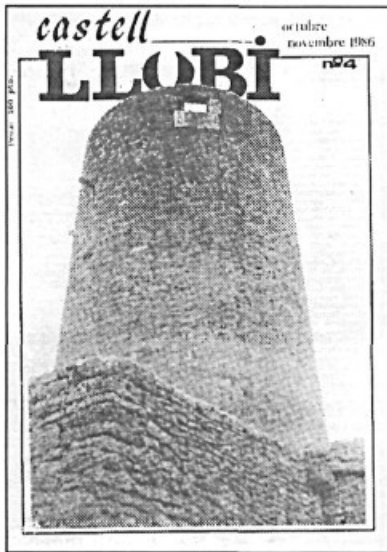
Però no tot han estat millores, perquè ha desaparegut un munt de llocs de feina i els joves llubiners han d'anar a fora per a guanyar-se el pa, sia a Ciutat, sia a Ca'n Picafort o al Port de Pollença. A Llubí s'han esveït un bon grapat d'indústries, com són ara els alambins i els cellers, per citar-ne just aquests. De menut jo he estat a temps a veure al poble tots aquests alambins, en plena acitivitat: el de Jordi Perelló, conegut al poble per Jordi Fuster, que es va mudar a Ciutat l'any 1945, el de Miquel Perelló anomenat de Ca'n Pere Jaume, que començà l'any 1911, el de Ca'n Jaume Laró, que començà al carrer de Son Bordoí que s'inaugurà l'any 1880 i que tancà les portes vers l'any 1930, el de Ca'n Rafel Laró a la plaça nova de baix. Obri les portes l'any 1924 i durà fins devers el 1931. El nom del propietari era Ferrà i que fugí a Amèrica, el de Can Toni Queto, que estava a la carretera i treballà des del 1926 i tancà el 1930. I el darrer és el de Can Toni Jordi, que va ser batle de Llubí. Abans aquest alambí ja existia a nom de son pare i abans del seu padrí.

Els cellers que hi havia a primeries d'aquest segle són el de Can Revull, el de ca sa comare, el de Can Munar, el de Can Fogueró, el de Can Masset, i el de Can Bessona.

A primeries d'aquest segle, a més, hi havia a Llubí deu molins de vent fariners, sis dels quals encara hem vist funcionar: el molí d'en Blanc en els Racons, el d'en Corbera, a Sa Serra, el d'en Suau, de fatxada graciosa i que bé mereix esser declarada monument històric, el d'es Cós i els tres de Can Moreu. Els deu molins esmentats són: el de Can Jovet, el de Can Riera, el de Can Moreu, el de Can Suau, el de Can Ferragut, el de Can Moronell, el de Can Serra, el de Son Rafal, el de Can Corbera i el d'en Blanc.

Per altra banda són molts els pagesos que han deixat la terra i de joves que s'hi dediquin són ben comptats. En la nostra llengua hi ha un adagi que és molt clar: "La terra fa guerra".

Pare Joan Labrés Ramis.

Font: Castell-Llubí número 4.

Faç testimoni
que 'n mengí prou:
mai carn ni brou,
perdius, gallines
ni francolines
de tal sabor,
tendror, dolçor,
mai no sentí.

Caldereta de peix

El peix és un dels aliments principals de la dieta mediterrània, tenim una gran varietat de peix així com maneres de cuinar-lo. Darrerament està molt de moda la caldereta i hi ha moltes maneres d'elaborar-la tant en la varietat del peix com en els ingredients. Avui us donarem una recepta que procuraren que sigui, com sempre, de fàcil elaboració. Tan la varietat del peix com la qualitat dependrà de vosaltres, com sabeu l'elaboració d'un plat de peix fresc sortirà millor que amb peix congelat.

INGREDIENTS:

2 Cebes
3 tomàtigs de ramellet.
4 alls
Brou de peix
Un tassó de vi blanc.
Peix (rap, lluç, anfós, etc.)
1 quilo de sipies.

PER A LA PICADA HI POSAREM:

1 nyora
12 ametles
1/2 tassó de cava
2 alls
Julivert
1/2 copa de pastís.

Pelarem els alls i els sofregirem dins una greixonera amb oli d'oliva, ben etiquetat. Abans de que se socorri hi tirarem la ceba tallada a la juliana, després de dues remenades hi afegirem la sípia tallada a daus grossos (pensau que una vegada cuita l'hem de treure.

Farem el sofregit amb la greixonera tapada perquè no es sequi tant, quan la ceba sigui tova hi afegirem la tomàtiga i un tassó de vi blanc sec. Una vegada tot estigui cuit retirarem la sípia i passarem el sofregit pel xinès. Seguidament afegirem el brou de peix a la salsa i després de dos bulls anirem col·locant el peix dins la greixonera. Abans l'heu d'haver tallat a trossos, millor sense les espines. Després de coure devers deu minuts espargirem la picada damunt el menjar. Ho servirem tot ben calent.

Si preferiu la caldereta més brovosa siau generosos amb el brou de peix, si us ve de gust el podeu presentar amb crostons fregits per acompanyar. Si per altra banda us estimau més una salsa més espessa només cal que el brou tapi el peix. Amb el peix enfarinolat la salsa quedarà més confitada.

Per a fer la caldereta de marisc substituiu el peix pel marisc que vos faci més gola.

Foto

Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubí

Hi ha moments que més valdria recapacitar

Ja hi tornam esser. Els de l'esplai no ens donam mai per vençuts i enguany ens hi hem tornat posar amb ganes. Els monitors som els mateixos de sempre amb el renovament d'un nou fitxatge, na Francabel Rodríguez. Nosaltres estam molt contents perquè enguany s'han apuntat molts d'al.lots i tots tenen sempre ganes de participar en tot allò que preparam.

Després d'apuntar-se en el mes d'octubre iniciarem el curs amb una acampada al pont de Son Costa. Partirem el dissabte a migdia i hi estarem fins al diumenge a les dotze del matí. Nosaltres esperàvem que el temps ens acompanyàs en la nostra aventura perquè ja hem adquirit certa experiència de tipus meteorològic. I anà tal i com havíem desitjat. Per això ens poguérem aixecar ben esportistes i ens enfilàrem per les cordes del Grup Espeleo que col.laborà amb nosaltres. Tots els nins aprengueren a tirar-se amb rapel des de diferents punts del pont. Qui no ho va fer va ser perquè no va voler. De totes maneres ens sembla que els nins s'ho passaren prou bé.

Per altra banda també hem fet activitats dividits en grups. Cada grup aquest mes ha fet activitats diferents. Els més petits han fet dibuixos individualment. Mentre que els de 3r i 4rt s'hi han dedicat tres dies, pintant una porta del pub "Es Garbell". Tot plegat els ha quedat molt divertit i original. Encara tndrem a Llubí joves artistes. Els de 5è i 6è han fet activitats que els permetessin conèixer-se més. Un dia fins i tot ens n'anàrem a una caseta i hi organitzàrem un sopar. Tot ho feren ells. Quan ho recordam encara som capaços de sentir aquella olorina dels cordomblues amb patates fregides i una deliciosa coca de xocolata. La llàstima va ser que calculàrem malament les quantitats i no sopàrem fins a quedar-ne a ple. La darrera activitat que hem fet ha estat una gincana per conèixer indrets de

Així de molt en saben els nins de l'Esplai.

Llubí que ignoram o desconeixem. El joc consistia en anar descobrint mitjançant un mapa i una sèrie de geroglífics diferents molins i creus del nostre poble. Molts dels nins no sabien l'existència d'alguns molins o de la pèrdua de creus existents fa uns anys.

Sense anar-ho a cercar, car no és l'objectiu de l'esplai. Tinguérem una sèrie de malifetes. Es veu que per moltes classes d'adults i cursets que posin la ignorància, la intransigència i la intolerància sempre han de surar sobre totes les altres coses. La intenció que nosaltres teníem quan prepararàrem la gincana era la de mostrar als al.lots l'existència d'indrets i de detalls del nostre poble, d'allò que els nostres avantpassats ens han deixat i també d'aquells que per circumstàncies adverses han desaparegut. No era una activitat de protesta. Allà no deixàrem senyal va ser com a testimoniatge del que abans hi hagué. Nosaltres ja ho sabem que la creu de la plaça del molí de Son Rafal l'estan restaurant a hores d'ara. Ja ho sabem

que potser aviat torni al seu lloc de sempre. Però i els al.lots? i la gent que ve de fora?. Les places del poble són PÚBLIQUES i no són de propietat privada com algú ha pensat creure's pel sol fet de viure-hi davant. Per fer de "Justiciers del Carrer" ens sobren els actors de cinema. O altrament a la Creu de Son Ramis li fa falta veïnats amb més tacte i manco grosseria. Potser ens n'oblidam massa depressa que també hem estat petits algun temps. No sabem com expressar el nostre desconcert de certes actituds de la gent vers nosaltres. Que una persona, pel sol fet de tenir a la vora una creu, que ben segur que no l'aprecia pel que significa ni pel seu valor artístic i cultural, es prengui certes llibertats és senyal d'absoluta ignorància. Crec que hi ha moments que més valdria recapacitar les coses abans de fer-les.

Perruqueria

Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

Vidres Forteza

- VIDRES
- ALUMINI

Carrer Creu, 23
07430 - LLUBI (Mallorca)

Tel. 85 70 91
Tel. mòbil 908 26 74 08

El gra

"Tenia el cul quadrat: feia dues setmanes que no m'aixecava de la cadira estudiant gramàtica generativa. Les teories de la reacció del control, les relacions anafòriques, els sintagmes nominals, verbals, preposicionals, els especificadors, els complementadors i un etcètera sens fi em robaven les hores de dormir i de viure i es bellugaven i barrejaven pel meu cap, fent-me sentir que m'anava a esclatar d'un moment a un altre.

El dia de l'examen s'apropava i jo l'esperava amb aquest neguit de l'estudiant que jo voldria haver-ho fet, però que, per una altra banda, voldria tenir dues setmanes més per estudiar, puix em semblava que tot aquell allau de teories i relacions sintàctiques havia passat pel meu cap sense deixar-hi altre senyal que un maldecap insuportable.

Tot això és ben comprensible, ja que els exàmens de setembre són la darrera oportunitat que té un alumne per a demostrar que ha après tot un seguit de conceptes i regles que ben segur no li serviran per res en la vida i que oblidarà abans de començar el proper curs.

A la fi arribà el gran dia; havia estudiat fins tard, m'havia aixecat prest i m'havia dutxat per anar ben fresc a l'examen. I, precisament, fou després d'haver-me dutxat que, estant davant el mirall, vaig descobrir el bell mig del meu front un enorme, immens, ingent i protuberant gra, que em desafiava aclaparant tota l'atenció que m'oferia la imatge del mirall. Oh, sí! allò era una temptació massa gran per a poder-m'hi resistir: vaig posar els dits a banda i banda del gra i vaig pitjar com mai ho havia fet. Era molta la tensió acumulada durant aquestes dues setmanes i estava disposat a descarregar-la en aquell gra tan insolent. Tan aviat com vaig començar a fer pressió el gra va esclatar, tacant el mirall que tenia davant, i em va començar a sortir tota la massa de regles, teories i sintagmes que havia absorbit durant aquestes setmanes. Era increïble, però tot quant havia entrat al meu cap en aquelles sacrificades hores d'estudi estava escapant del meu cap per aquella protuberància profanada; i no vaig poder aturar la meva frenètica pressió fins que va ser ben buit: el meu cervell no va quedar ni el més mínim vestigi de la gramàtica generativa".

Això li vaig contar al professor que m'examinava, per tal que em deixàs fer l'examen al cap d'un temps, puix m'havia quedat totalment en blanc després de l'experiència del gra.

El professor em va contestar amb un clar i comprensiu: "Què te creus, què te creus" i jo hauré d'esperar a la convocatòria de febrer, però aquest pic amb la seguretat que no em tocaré pus mai un gra abans d'un examen.

Antoni Sales i Roca.

Amnistia Internacional

Amnistia Internacional és una organització no governamental independent de tota causa política o religiosa, que té un abast mundial i que compta actualment amb un milió i mig de socis repartits en prop de 150 països. Té un secretariat general a Londres i una xaxa de més de 4.000 grups que treballen per la defensa dels drets humans, contra la tortura i la pena de mort, contra les "desaparicions" forçades, les detencions indiscriminades, la persecució dels governs a les minories ètniques i, en general, contra tota violació als preceptes recollits en la Declaració Universal dels Drets Humans que varen redactar les Nacions Unides el 10 de desembre de 1948 i que qualsevol país que formi part de l'ONU està obligat a respectar i fer respectar.

L'any 1977, Amnistia Internacional obtingué el Premi Nobel de la Pau, i un any més tard el Premi dels Drets Humans de les Nacions Unides.

L'any 1978 fou també l'any de la creació d'una Secció Espanyola d'Amnistia Internacional, a partir d'una assemblea fundacional que es va fer el 15 de juliol a Barcelona.

L'adreça del grup de Mallorca és: C/ Sant Miquel, 26; Oficina B - Palma.

Podríem dir que l'única raó de ser d'Amnistia Internacional és unir els esforços de totes aquelles persones que volen i exigeixen els Estats que els Drets Humans sien respectats i en conseqüència aconseguir:

- a) L'alliberament de totes aquelles persones empresonades per les seves idees, religió, color, sexe o origen ètnic, etc. que no hagin propugnat ni realitzat actes de violència.
- b) Tenir judicis justs i ràpids d'acord amb les normes internacionals, per a tots aquells presos polítics, que estiguin immersos o no en activitats violentes.
- c) Supressió de tortures a tota classe de presos.
- d) L'abolició de la pena de mort.

A aquests punts s'hi pot afegir la situació de tots els refugiats polítics, que si són retornats al seu país d'origen, es posin en perill que els seus drets humans sien trepitjats i violentats. La més greu aspiració d'Amnistia Internacional és, precisament, deixat d'existir per innecessària. Mentrestant mantinguem viva la nostra consciència, estiguem informats o apuntem-nos com a socis d'aquesta noble causa.

Joan Rosselló i Vaquer

(Resumit de la Revista Foc Nou, núm. 254 i d'un "Boletín Informativo de Amnistía Internacional").

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

El meu darrer record

Si us he de ser sincer em resulta molt difícil haver d'escriure unes paraules en memòria d'un amic de la infantesa, una infantesa que als meus 22 anys encara visc. Som conscient que una infantesa dura i perdura tota la vida i si no, que no recorda les seves curolles i aventures d'antany, per molt de temps que hagi passat? Qui és que no ho recorda?

Però no escric aquestes línies per a recordar records passats, som aquí per a recordar la pèrdua d'un jove apreciat, conegut i estimat del nostre poble.

Sé que no som el més adient per a escriure aquests quatre mots, segurament els seus amics més pròxims ho farien millor, però em sent amb l'obligació de fer-ho perquè amb en Biel compartirem uns anys molt "especials", uns anys que marquen a les persones, uns anys que, amb el pas dels temps, es recorden i sobretot no s'obliden.

Era dissabte, 21 d'octubre, quan se'm va donar la desgraciada notícia. Tot d'una vaig quedar glaçat, no m'ho podia creure, no vaig reaccionar fins al cap d'un temps i la primera impressió que em va venir al cap va ser la que segurament pensàreu molts de vosaltres: "que ho és d'injusta la vida!".

Tot seguit van passar per la meua testa tot un allau de records de la nostra encara, ho repetesc i ho remarc, recent i present infantesa: vaig pensar i recordar els dies que anàvem a "ca ses monges", vaig pensar amb sor Isabel, amb sor Margalida, vaig pensar les vegades, quan anàvem a "ca ses monges", que vàrem anar tots els de la nostra edat agafats de la mà i "fort i no et moguis" a l'Ermita; vaig recordar les vegades que vam jugar amb l'arena, les bregues per engronsar-nos a les engronsadores, també record perfectament quan ens anàrem de "ca ses monges" i ens anàrem a "ses escoles", record aquell primer any a "ses escoles", record la pardalada, i perdó per l'expressió, de mestresses que vàrem tenir. Entre embarassos i altres històries passàrem quasi un any en blanc.

Són records passatgers i ja un poc oblidats però són records, valgui la redundància, que mai, ni a mi ni als meus companys i companyes, se'ns esborraran.

Tal volta perquè jo posteriorment vaig anar-me'n a estudiar a Lluc, alguns deien que per por de sofrir a don Jaume, vaig "perdre" el contacte que havíem mantingut cada dia a l'escola i al carrer. Tu, Biel, feres altres amics i jo uns altres però mai vàrem deixar de saludar-nos ni de dar-nos "adeu"; mai vàrem perdre la nostra amistat encara que tan sols con-

sistís, aquesta amistat, en dir-nos un "com va?" o una simple alçada de mans. Tenc ben clar que els amics de la infantesa, i tu ho eres, representen una cosa diferent. És un fenomen difícil d'explicar però sí, els amics de la mateixa edat, els "quintos" que els anomenam, són d'una categoria diferent als altres amics que es fan posteriorment, encara que es perdi el contacte que abans quotidianament es tenia amb ells.

Torn a remarcar que ens seguíem saludant malgrat que cada un tengués una colla diferent d'amics, però, el meu darrer record de tu, Biel, es remunta a l'any 1992, l'any que amb aquella il·lusió i ganes preparàrem les festes que havíem de fer per celebrar les tradicionals festes dels "quintos"; sí, aquell any de la festa de la "nit de brou i renou", la festa del fogueró al Desaignua, el dia que passejàvem, per Pasqua, la gerra...

Record el dia que havíem de fer el fogueró. Record la teva bona disposició en posar la furgoneta per poder anar a cercar la terra, la llenya i les soques.

Record les teves ganes de fer feina i així, amic, et recordaré. Aquest serà el meu darrer record.

Xesc Perelló i Felani "Menut"
Ciutat de Mallorca, 24 d'octubre de 1995

EN LA MORT D'UN JOVE

Te'n vas anar amb aquell ponent dolcíssim...
 Caigueres, lluitador, al marxar a la lluita.
 Somreies a la força dels teus muscles
 i glaties per guerres i corones
 i tot de cop t'has esllanguit per terra
 amb els teus ulls admirats...

Joan Maragall
Octubre de 1895

La llibertat d'expressió amenaçada

Una premsa empipadora, una premsa obstinada, una premsa agressiva és quelcom que ha de ser suportat per tots aquells que exerceixen l'autoritat amb la finalitat de preservar els nostres majors valors: la llibertat d'expressió i el dret de la gent a estar informada. Les paraules que acabau de llegir formen part de la sentència del jutge nord-americà **Gurfein** mitjançant la qual va denegar al govern dels USA el dret a impedir la publicació dels papers del Pentàgon en l'afer **Watergate** que va culminar amb la dimissió del president **Richard Nixon** l'any 1974. **Benjamin C. Bradlee** (director del *Washington Post* entre els anys 1965 i 1991), per la seva part va afirmar: **La principal lliçó en relació amb Watergate és aqueixa: la veritat finalment surt a la llum i triomfa quan els periodistes persisteixen en la recerca a pesar de les mentides i dels esforços que alguns realitzen per ocultar-la.**

En una societat democràtica l'obligació dels mitjans de comunicació és estar vigilants contra els excessos del poder. I això és tan vàlid per als grans mitjans que segueixen de prop el govern de l'estar o d'una comunitat autònoma (president, ministres i consellers) com també dels mitjans locals que segueixen l'actualitat política d'un poble, d'una ciutat, en definitiva dels batles i regidors elegits a les urnes. En aquests moments a l'estat espanyol no és casual el fet que si un ciutadà té proves d'un cas de corrupció en l'administració abans de confiar en la justícia i dur-ho als tribunals, prefereixi anar als mitjans de comunicació.

Com ja saben alguns dels nostres lectors, dilluns dia 18 de desembre, la publicació integrada dins l'**Associació de la Premsa Forana de Mallorca**, *L'Estel de Mallorca* serà jutjada, en la persona del seu director, Mateu Joan, i els seu col.laborador, Jaume Sastre, per presumptes injúries contra el polític Ventura Rubí, tinent batle, ex-responsable d'urbanisme de Sencelles pel PP. Més enllà de les persones amb noms i llinatges implicades, dia 18 de desembre hi ha en joc damunt la taula, una vegada més, moltes coses: la llibertat d'expressió, el dret a estar informat dels ciutadans i el dret a criticar els personatges públics que es dediquen a la política i que anteposen els seus interessos personals a l'interès públic. Perquè si una cosa està clara és que si avui *L'Estel* ha estat denunciat, ahir ho van ser la revista *Pòrtu-*

la de Marratxí, *Mel i Sucre* de Sant Joan... per exemple, i demà ho pot ser qualsevol altra publicació.

La democràcia necessita abans que res llibertat de pensament i de paraula. Com va dir Joseph Pulitzer, **els diaris existeixen per oposar-se als saquejadors i als depredadors d'una societat lliure.** Entre la premsa i el poder és inevitable un estira i afliuxa permanent, un antagonisme que porta al conflicte constant. Cada any dins les societats democràtiques dotzenes de periodistes, articulistes i creadors d'opinió són denunciats als tribunals perquè si hi ha una cosa que temen els polítics corruptes que aprofiten el seu pas per la política per enriquir-se, si hi ha una cosa que els lleva la son és la llibertat d'expressió i els drets a estar informat i a opinar. Com deim amb bon mallorquí: **qui no vol pols que no vagi a l'era.** El dret a comunicar o a rebre informació veraç per qualsevol mitjà d'expressió és un dret fonamental (art. 20.1 de la Constitució) i com a tal ha de merèixer la màxima protecció. Quan aquest dret entra en conflicte amb el dret a l'honor, segons s'ha encarregat de fixar complida jurisprudència constitucional, s'ha de resoldre donant preponderància al dret a informar, per quant constitueix un dels fonaments bàsics de l'estat democràtic.

El tribunal Europeu dels Drets Humans s'ha aliniat clarament a favor d'un concepte ampli de la llibertat d'expressió, sobretot quan es tracta de personatges públics, com és el cas dels polítics en actiu. Qui es presenta a unes eleccions i les guanya ho fa perquè vol. Per tant ha d'assumir la realitat d'estar constantment exposat a una fiscalització atenta dels seus actes i dels seus gestos, tant pels periodistes com per una multitud de ciutadans. Un polític, sigui del partit que sigui, ha d'assumir les crítiques: es tracta d'un cost de la seva professió, elegida lliurament i font de considerables avantatges en altres terrenys (fama, afalacs, informació privilegiada, bona xarxa de contactes, etc.). Per citar una metàfora culinària que recull una sentència de la Cort Suprema dels Estats Units dictada l'any 1974 en un plet de difamació (cas **Gertz** contra **Robert Welch**): **El preu d'entrar a la cuina és haver de suportar la calor dels fogons.** Això és: un polític que té la pell tan prima i delicada que no pot aguantar les crítiques a la seva gestió el que ha de fer és plegar i anar-se'n a ca seva.

**TALLER
CAN RIERA S.L.**

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5 Tel. i Fax: 52 22 37

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

Sa Sella amb problemes

Benvolgut company:

Ens dirigim a vostè per comunicar-li els esdeveniments que darrerament han succeït a l'entorn de la revista Sa Sella de Sencelles.

Voldríem informar-vos que ens hem vist obligats a sortir del local que fins ara Sa Sella havia ocupat als baixos de la Casa de Cultura, com la resta d'entitats culturals de Sencelles. Al Casal s'havien d'iniciar unes obres per traslladar-hi l'arxiu municipal i justament ens havia tocat a nosaltres rebre.

El passat 26 de Setembre, Ventura Rubí, regidor d'urbanisme de l'Ajuntament de Sencelles, va reunir a l'equip de redacció de Sa Sella per fer saber que havíem d'abandonar el local. Malgrat que ell *personalment faria tot el que fos per enfonçar la revista, trobava que com a responsable polític estava obligat a "ajudar"*. I veureu quina ajuda!

Es va acordar que cercarien un lloc per reubicar Sa Sella amb unes mínimes condicions en un dels nombrosos espais buits dels edificis propietat de l'Ajuntament.

Després de bastants de dies d'espera, tot el que ens arribaven a oferir era provisional i precari. Finalment ens enviaren a cercar lloc a l'escola pública, però després de parlar amb el director, Macià Llabrés, ens adonàrem que allà no hi havia espai disponible, perquè resultaren les condicions inacceptables per a nosaltres, ja que havíem de molestar el desenvolupament normal de les activitats escolars.

A causa que els picapedrers tenien pressa, i encara no havíem trobar lloc per instal·lar Sa Sella, ens vàrem quedar escolats i al carrer.

Finalment la Parròquia ens ha deixat utilitzar una sala de la seva propietat, per la qual cosa li estam profundament agraïts.

Si ens necessitau ara ens podreu trobar al carrer de l'Església n. 3, encara que ens podeu fer arribar les vostres publicacions al carrer Jaume Sard n° 11. El nostre telèfon de contacte és 59 10 95, el número de fax és 59 14 58.

Ens agradaria que us féssiu ressò a la vostra publicació d'aquest últim episodi de la darrerament tormentosa relació que té Sa Sella amb l'Ajuntament de Sencelles. No és la primera que ens fan ni tampoc serà darrera, però mentrestant anam tirant.

Dues opinions sobre 5 + 10 = 15 milions

Quan la gent arribi des d'Inca a la nostra Vila creurà que entra a un ostentós poble. Només veure la punta embellida i engalarnada els omplirà de goig començar el passeig per la nostra carretera. Tanmateix sabem que durant tot l'any només fa una ploguda forta i per una vegada no val la pena gastar-se 10 milions de pessetes per a quatre veïnats que se'ls omple el batiport amb un bassiotet.

Val més la pena aprofitar 5 milionets que ens vénen de l'aire del cel perquè tots els llubiners i llubineres i la gent que ens honri amb la seva lleugera passada pels nostres carrers frueixin de l'esplendor d'una simbòlica acollida que els ofrenarà la Punta des Canyaret.

Amb el que és ara el Passeig de l'Avinguda quedarà ampliat fins quasi el cementiri i els nostres padrines i padrines, els nostres joves enamorats i les parelles amb els fillets gaudiran de l'esplèndida volta, podran parlar, divagar, fer de mestressos i mestresses sobre assumptes diversos.

Deu milions són massa milions perquè només els aprofitin uns quants, en canvi 5 milions per a tot un poble podran fer que estiguem cada dia més contents d'arribar a la nostra contrada.

Tomeu Pastafulla de la Quènsia.

Sabem que es volen gastar 5 milions de pessetes per a reformar la Punta de cas Capellà Jeroni, creim que no es tenen en compte altres coses més prioritàries. Nosaltres veïns soferits i ditxosos tenim les entrades de les cases que aviat treuran verdet de tantes vegades que s'omplen d'aigua.

De tothom és sabut que calen fer reformes als reixats de la carretera i a la canonada que absorbeix tota l'aigua que ve de la Plaça, son Ramis, de la part de Santa Margalida, etc. perquè la seva capacitat deixa de banda qualsevol possibilitat d'absorbir tal quantitat de líquid.

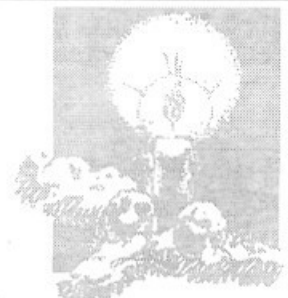
Per què volem un trosset de terra tan ben arreglat en el que només hi podran posar quatre bancs i quatre arbres. Basta pensar que la perillositat, el reduït espai i la velocitat a que passen els vehicles a motor per a deixar de banda l'assumpte i prendre mesures amb el tema que ens afecta el més aviat possible perquè algun dia amb una forta barrumbada les desgràcies materials i personals valdran molt més que 10 milions de pessetes.

El passeig dels senyorets o dels que volen amagar realitats més evidents i més importants no ens ha de fer la punyeta, tenim dret a viure tranquils.

Bernat Closca Closca i 10 firmes més.

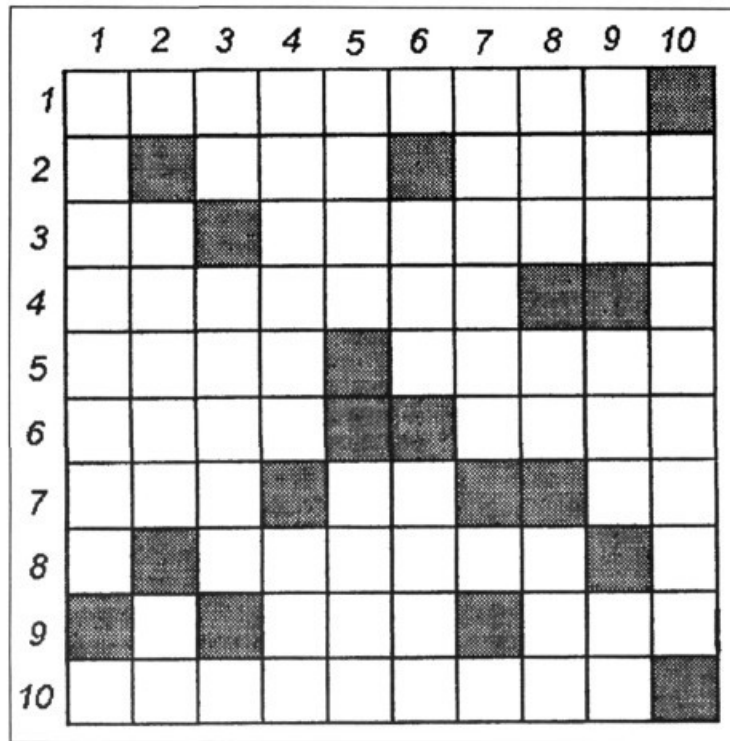
*La revista Udol
us desitja un
Bon Nadal*

BUIDET EL CAP

Horizontals:

- 1.- Darrer dia de feina
- 2.- Conjunció. Unitat de massa Atòmica (al revés)
- 3.- Final de les extremitats superiors. Quan ha plogut, ha fet una...
- 4.- El contrari de la sortida. Símbol del conductor novell.
- 5.- El que es fa a una ferida. Tenir la responsabilitat d'un fet (al revés)
- 6.- Consonant, vocals, consonant. Associació espanyola d'aeroports.
- 7.- L. Veu de comandament dels militars. Metall preciós.
- 8.- Abreviatura de segons. Rosmarinus officinalis. Nom neperià.
- 9.- Símbol del fòsfor. Ensenyament Secundari Obligatori. Submergeix qualche cosa dins un líquid.
- 10.- Lloc allà on escriuen els professors (en plural)

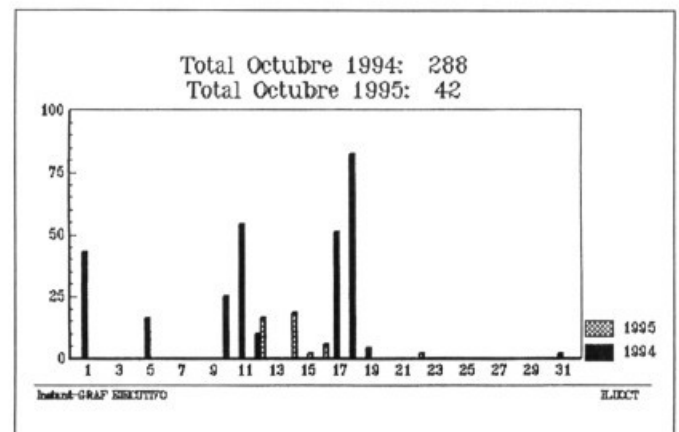
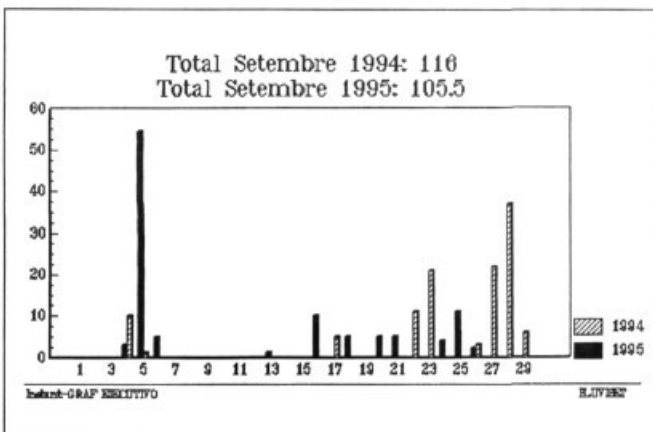

Verticals

- 1.- Entre dimarts i dijous. Parking.
- 2.- En romans, u. Que passa cada any. 3,141592654
- 3.- Es trasllada cap a un lloc. Escollir. Lletra en plural.
- 4.- Que ja és a dins. Vocals, consonant.
- 5.- Que no és vàlida. Malaltia de l'aparell respiratori (al revés)
- 6.- Quarta lletra de l'abecedari. Composició poètica. El que fan els roegadors.
- 7.- El que fan els bombers amb el foc (al revés). Símbol del Newton. Símbol del radi.
- 8.- Moneda de la CEE. Pronom masculí singular (al revés). Els oscars de la música (al revés)
- 9.- Un i un (al revés). Organització de les Nacions Unides (al revés). Pronom feble.
- 10.- Se li diu al tipus de roca que conté carbonat càlcic (calç).

Peon

Informació facilitada per Miquel Peon

Dades del mes de setembre en l/m3

Dia	1994	1995
4	10	3
5	1	54'5
6	-	6
13	-	1
16	-	10
17	5	-
18	inapreciable	5
20	-	5
21	-	5
22	11	-
23	21	-
24	-	4
25	-	11
26	3	2
27	22	-
28	37	-
29	6	-

Dades del mes d'octubre en l/m3

Dia	1994	1995
1	43	-
5	16	-
9	inapreciable	-
10	25	-
11	54	-
12	10	16
14	-	18'5
15	-	2
16	-	5'5
17	51	-
18	82(*)	-
19	4	-
22	-	2
31	2	2

(*) Pluges que provocaren la torrentada de l'any passat, algú estava desitjós de saber on s'havia aficat Rodríguez-Picó...

Miquel Llompart des del nou continent

Una pastora de Puno a 400 metres d'altura. Ella parla la llengua aymara, distinta del quéchua.

Benvolguts amics d'Udol:
El crit del llop llubiner, el seu udolar arriba ben lluny. Arriba periòdicament al nou continent, a Amèrica Llatina i en concret a la Ciutat de Lima (Perú).

Fruesc de les seves notícies. Em peg un empatx quan arriba el sobre carregat de segells.

Tenc l'oportunitat de poder seguir la vida de Llubí i sent una mica de nostàlgia, però sana nostàlgia, la d'aquell que estima el poble que el va veure créixer.

Des de Lima vos vull donar les Bones Festes.

Molts d'anys i bones festes. Fins prest.

Així són els nins del Perú.

Miquel Llompart.

POESIA

“Indecisa, rara, nova...”

“Tant de revés en l'air”
ELUDARD

Indecisa, rara, nova,
ara comença la rosa.
-Dama lleugera, ofrenada
sou el rei.
Entre focs i violins
d'artifici,
les llums, triomfals i fortes.
-Com sabré que la promesa
és aquesta dama tímida?
Contra el matí que la volta
no troba l'aire, no gosa,
la rosa.

Madrid, gener 1936
Bartomeu Rosselló-Pòrcel.

Jo tem la nit, però la nit m'emporta
Ert, pels verals, vora la mar sutjosa;
En llum morent la coba es sent, confosa,
Em troba a mi, tot sol, i això em conforta.

Negres carbons esbossen la mar morta,
L'escàs pujol i la rosta pinosa,
Però jo hi veig una selva frondosa,
I en erm desert imagin una porta

La forta nit m'aparenta pissarra
I, com l'infant, hi dibuix rares testes,
Un món novell i el feu que el desig narra.

Me'n meravell, i tem -ho nit que afines
Astres i seny!-. La mar omple de vestes,
I una veu diu: Plou sang a les codines.

J.V. Foix.

Nu

Una immòbil bellesa alaba
l'àgil fatiga resplendent
de l'assalt d'un profús argent
que, només presagi, ja acaba,
quan un poder avar, mirall
d'una llum passada i futura
i present, cisellada, atura
ales de prodigi i estrall
i allibera la carn trement
de les presons del pensament

Madrid, març 1936
Joan Salvat-Papasseit

El teu somris m'encisà
 mon delit; mon pensament
 batega de bat a bat
 vora l'aorta ixent..., el teu
 tarannà es dibuixa en tot mi
 quan cavil.lo el teu nom
 màgic
 monosil.làbic.
 Em torno melangiós
 quan no et veig
 riure ni parlar ni escoltar:
 unitat verbal d'un
 tresor preciós, d'una
 hurí que tothora estimaré.
 Anhelo el sentit d'Afrodita,
 el glatir de la conjunció
 que amb cura ja em mussita...
 Podré aconseguir imantar-te
 la cupidiana sageta,
 o tu l'acarones
 també del buirac?

**(T'has fet estimat per mon cor de metàfora:
 A és B; J és ?)**

Joan Barceló i Cerdà

"Al punt que hom naix comença a morir
 e morint creix, e creixent mor tot dia"

Pere March

Alcem la mà si els murs són blancs! (Al fons
 La mar.) Obrim, de bat a bat, portals
 I finestres caduques! A les calçes
 D'antics casals marquem-hi soles pregons.

La llum per tot: El Sol! La Mar! (Racons
 Amb xarxes molles.) Coronem de sals
 Les caballeres toses! Ei, xavals,
 Cremem matins amb immortals tions!

Cada noia a la boia; i a l'eixut
 Els vellts!, tots nus: Fora estofes i embulls!

Hissem la vela en el fustam panxut,
 Salvem esculls entre cants i traïlls:
 Servim el Tot en l'indòcil minut.

J.V. Foix.

Enviau-nos les reflexions, aportacions, col.laboracions,
 crítiques, poemes, relats, entrevistes, cabòries, reportat-
 ges, fotografies comentades, dibuixos...

Amb l'ajuda de tots fem una revista més plural.

UDOL

Gloses d'actualitat

Les gloses d'actualitat
 aquesta vegada tractaran
 d'un aconteixement que es
 repeteix cada any ben entra-
 da la tardor. Com ja ho de-
 veu suposar, es tracta de la
 Fira:

Passat Santa Catalina
 La Fira altre any va arribar,
 i ens poguérem passejar:
 va fer una diada fina.

Com cada any va venir gent
 fins i tot de fora Europa
 eren una bona tropa,
 i no feien res dolent.

Cercant guanyar-se el sus-
 tent
 n'hi havia de tot color:
 blancs i negres, sense dolor
 venien a tocar argent.

Tota casta de verdures,
 cossiols i flors vistoses.
 També juguetes hermoses
 per comprar a les criatures.

De fang unes greixoneres
 totes ben envernissades.
 Robes i calces penjades,
 fins i tot sabó i graneres.

Dolçures de tota casta:
 torrons, xurros i pastissos,
 i també sucs i anissos
 per acompanyar la pasta.

Crec que totes les madones
 trobaran el que cercaven,
 i allà contentes xerraven
 de tantes coses tan bones.

També hi havia els al.lots
 que venien bones coques,
 per a saciar les boques;
 i per beure, alguns pots.

Els del càncer, sol ponent,
 feren la presentació:
 -Ens demanen un velló
 per fer un cuc llarg com el
 vent.

I després l'edat tercera
 feren ballada a la plaça,
 no mos daren carabassa
 sinó uns bunyols de primera.

Dies abans del dimarts
 començaren altres festes:
 esportives i d'aquestes
 que ens fan estimar les arts:

Exposicions de pintura,
 titelles i fang ben cuit
 no deixaren un lloc buit
 i ajudaren la cultura.

I el dissabte el plat fort:
 el grup Cap.pela cantà
 i molt ens va deleitar.
 Escoltar-ho és una sort!

I el dilluns en Santandreu
 -aquest sí que sap fer gloses-
 ens tornà a llegir unes coses
 que acosten els cors a Déu.

També per als esportistes
 futbol hi ha hagut a voler.
 Diumenge també hi va haver
 fotos pels excursionistes.

I per acabar l'espera
 diumenge hi haurà teatre,
 serà passades les quatre
 podrem veure "ous de some-
 ra".

Llubí 30 de novembre de
 1995.

De mica... en mica.

Al CDA Llubí (2ª part)

17 - Segona part vaig prometre
i segona part he glosat
es luxe em vull permetre
en aquest sopar d'acomiatar.

18 - De "can Queto" els anomenen
Biel i Joan, dos bons germans,
dos pulmons que no s'ofeguen
en aquest equip d'es grans.

19 - Marcar no sol marcar
ho dic p'en Biel "Corredor"
però no ens podem queixar
almanco és un gran ballador.

20 - Ara em toca parlar
d'en Guillem "Ravaler"
cap entreno sol faltar
a no ser que no estigui bé.

21 - Vull parlar d'en Biel Darder
que havia reenganxat
tenia ganes de fer-ho bé
però sort li ha faltat.

22 - Marger de professió
dels seus gols n'hem tret profit
és en Jaume Perelló
un gol cada partit.

23 - Dels germans Guardiola parlarem
no sé que vos he de dir
un casat, l'altre fadrí
a veure Toni quan festejarem.

24 - De "can Sastre" els diuen
Xisco i Pere, dos germans
que amb la tècnica perviuen
en aquest equip d'es grans.

25 - Polèmica i protestar
la teva més gran virtut
t'ho diu amic Damià
es glosador "Menut".

26 - Del poble d'Inca va venir
a entrenar i no engreixar
en Gori amb noltros compartí
alegria i benestar.

27 - Entrenadors i directiva
gràcies per la vostra dedicació
crec que en definitiva
no podem pagar-vos aquest favor.

28 - Xesc "Mosso", Joan Planes,
Joan Galma, Xesc Florit,
amb aquestes bones ganes
hem guanyat més que un partit:

29 - Hem guanyat amb alegria
aquest partit no l'hem perdut
hem acabat sopant amb companyia
i sa glosa d'en "Menut".

30 - Representa una alegria
poder-vos dir tot això
vos ho dic amb el cor
i amb tota simpatia.

31 - Això vos he dit
i això vos he contat
vos ho he dit amb un glosat
perquè és més divertit.

32 - Esper no haver-vos avorrit
no era la meva intenció
tal volta no tenc raó
però crec que he estat divertit.

33 - Els qui no han vingut en aquest dia
no saben que s'han perdut:
sopar, amistat i alegria
i sa glosa d'en "Menut".

34 - Un parell d'anys
que he intentat relatar
a tots molts d'anys
i visca el CDA!